

ประวัติความเป็นมาของ ผู้วินิจฉัย

หลังจากโยชูวาเสียชีวิตไปแล้ว พระเจ้าทรงใช้พวกผู้วินิจฉัยให้นำประเทศอิสราเอลต่อไป คือทรงใช้ผู้ชายสิบสองคนกับผู้หญิงหนึ่งคน ซึ่งทั้งสิบสามคนนี้อยู่ใกล้ซิดคับพระเจ้า พวกนี้ครอบครองเพื่อพระเจ้า และส่วนมากเขาสามารถช่วยชาวอิสราเอลให้พ้นจากการกดขี่ ผู้วินิจฉัยคนสุดท้ายคือซามูเอล ซึ่งซามูเอลนั้นเป็นมหาปุโรหิตด้วย □ หนังสือเล่มนี้บันทึกเจ็ดครั้งที่อิสราเอลทั้งพระเจ้า เจ็ดครั้งที่อิสราเอลอยู่ใต้อำนาจของประเทศเจ็ดประเทศที่ไม่รู้จักพระเจ้า และเจ็ดครั้งที่พระเจ้าทรงช่วยอิสราเอลให้พ้นจากอำนาจของประเทศเหล่านั้น □ (จาก คำนำ ถึงหนังสือผู้วินิจฉัยของอ. โสวกฟีลด์) □ เล่มนี้พรรณนาถึงสภาพของอิสราเอลว่า □ ในสมัยนั้น ไม่มีกษัตริย์ใน อิสราเอลทุกคนทำตามอะไรก็ตามที่ถูกต้องในสายตาของตนเอง □ (21:25) สมัยนั้นประชาชนไม่แสวงหาพระเจ้าและไร้ศีลธรรม

อาร์ชบิชอป เจมส์ อาชชัวร์ บอกว่าระยะเวลาของหนังสือเล่มนี้คือ 305 ปี

คนยูดาห์กับคนสิเมโอนชนะกษัตริย์อาดอนิเบเซกและคนคานาอัน

1 อยู่มาเมื่อโยชูวาสิ้นชีพแล้ว คนอิสราเอลทูลถามพระเยโฮวาห์ว่า □ ใครในพวกข้าพระองค์ทั้งหลายจะขึ้นไปก่อนเพื่อสู้รบกับคนคานาอัน □ 2 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า □ ยูดาห์จะขึ้นไป ดุเถิด เราได้มอบแผ่นดินนั้นไว้ในมือเขาแล้ว □ 3 ยูดาห์

จึงพูดกับสิเมโอนพี่ของตนว่า □จงขึ้นไปกับฉันในเขตแดนที่กำหนดให้แก่ฉัน เพื่อเราจะได้รับสู้กับคนคานาอัน และฉันจะไปร่วมรบในเขตแดนที่กำหนดให้แก่ท่านนั้นด้วย□ สิเมโอนก็ไปกับเขา 4 แล้วยูดาห์ก็ขึ้นไป และพระเยโฮวาห์ทรงมอบคนคานาอันและคนเปริสซีไว้ในมือของเขา และเขาก็ประหารคนที่เมืองเบเซกหนึ่งหมื่นคน 5 และเขาทั้งหลายพบอาโดเนเบเซกในเมืองเบเซก และสู้รบกับท่าน เขาได้ประหารคนคานาอันและคนเปริสซี 6 อาโดเนเบเซกหนีไป แต่พวกเขาตามจับได้และได้ตัดนิ้วหัวแม่มือ และนิ้วหัวแม่เท้าของท่านออกเสีย 7 อาโดเนเบเซกกล่าวว่า □มีกษัตริย์เจ็ดสิบองค์ที่หัวแม่มือและหัวแม่เท้าของเขาถูกตัดออก เก็บเศษอาหารอยู่ใต้โต๊ะของเรา เรากระทำแก่เขาอย่างไร พระเจ้าก็ทรงกระทำแก่เราอย่างนั้น□ เขาทั้งหลายก็คุมตัวท่านมาที่กรุงเยรูซาเล็ม และท่านก็สิ้นชีวิตที่นั่น 8 และคนยูดาห์ได้เข้าโจมตีเมืองเยรูซาเล็มและยึดเมืองได้ จึงฆ่าฟันชาวเมืองเสียด้วยคมดาบ และเอาไฟเผาเมืองเสีย 9 ภายหลังคนยูดาห์ได้ลงไปสู้รบกับคนคานาอันผู้ซึ่งตั้งอยู่ในแดนที่อกเขา ในภาคใต้ และในหุบเขา 10 และยูดาห์ได้ไปสู้รบกับคนคานาอันผู้อยู่ในเฮโบรน (เมืองเฮโบรนนั้นแต่ก่อนมีชื่อว่าคิริยาทอารบา□ และเขาทั้งหลายได้ประหารเซชัย อาหิมาน และทัลมัย 11 เขาทั้งหลายยกจากที่นั่นไปสู้รบกับชาวเมืองเดบิร์ เมืองเดบิร์นั้นแต่ก่อนมีชื่อว่าคิริยาทเสเฟอร์ 12 และคาเลบกล่าวว่า □ใครโจมตีเมืองคิริยาทเสเฟอร์และยึดได้ เราจะยกอัครสาวบุตรสาวของเราให้เป็นภรรยา□ 13 และโอทนีเอลบุตรชายเคนัสน้องชายของคาเลบตีเมืองนั้นได้ ท่านจึงยกอัครสาวบุตรสาวของตนให้เป็นภรรยา 14 อยู่มาเมื่อแต่งงานกันแล้วนางจึงชวนสามีให้ขอทีนาต่อบิดา นางก็ลงจากหลังลา และคาเลบ

ถามนางว่า □เจ้าต้องการอะไร□ 15 นางจึงตอบท่านว่า □ขอของขวัญให้ลูกสักอย่างหนึ่งเถิด เมื่อพ่อให้ลูกมาอยู่ในแผ่นดินภาคใต้แล้ว ลูกขอน้ำพุด้วย□ และคาเลบก็ยกน้ำพุบนและน้ำพุล่างให้แก่นาง 16 คนเคไนต์พ่อตาของโมเสสได้ขึ้นไปจากเมืองดงอินทผลัม พร้อมกับคนยูดาห์มาถึงถิ่นทุรกันดารยูดาห์ซึ่งอยู่ในภาคใต้ใกล้อาราด และเขาก็เข้าไปตั้งอยู่กับชนชาตินั้น 17 และยูดาห์ก็ยกไปร่วมกับสิเมโอนพี่ของเขาประหารคนคานาอันซึ่งอยู่ในเมืองเศฟัทและทำลายเมืองนั้นเสียอย่างสิ้นเชิง ชื่อเมืองนั้นจึงเรียกว่าโฮรมาห์ 18 ยูดาห์ได้ยึดเมืองกาซาพร้อมทั้งอาณาเขต และเมืองอัสเคโลนพร้อมทั้งอาณาเขต และเมืองเอโครนพร้อมทั้งอาณาเขต ไว้ด้วย 19 และพระเยโฮวาห์ทรงสถิตกับยูดาห์ เขาจึงขับไล่ชาวแดนเทือกเขาออกไป แต่จะขับไล่ชาวเมืองที่อยู่ในหุบเขานั้นไม่ได้ เพราะพวกเหล่านั้นมีรกรบเหล็ก 20 เมืองเฮโบรนนั้นเขายกให้คาเลบตั้งที่โมเสสได้กล่าวไว้ คาเลบจึงขับไล่บุตรชายทั้งสามคนของอานาคออกไปเสีย

คนเบนยามินมิได้ขับไล่คนเยบรูสออกจากกรุงเยรูซาเล็ม

21 แต่คนเบนยามินมิได้ขับไล่คนเยบรูสผู้อยู่ในเยรูซาเล็มให้ออกไป ดังนั้นคนเยบรูสจึงอาศัยอยู่กับคนเบนยามินในเยรูซาเล็มจนถึงทุกวันนี้ 22 อนึ่งวงศ์วานของโยเซฟได้ขึ้นไปสู้รบเมืองเบธเอลด้วย และพระเยโฮวาห์ทรงสถิตกับพวกเขา 23 วงศ์วานโยเซฟได้ใช้คนไปสอดแนมเมืองเบธเอล (แต่ก่อนเมืองนี้ชื่อ ลูส□ 24 และผู้สอดแนมเห็นชายคนหนึ่งเดินออกมาจากเมือง จึงพูดกับเขาว่า □ขอชี้ทางเข้าเมืองนี้ให้แก่เรา และเราจะปรานีเจ้า□ 25 ชายคนนั้นก็ชี้ทางเข้าเมืองให้และเขาประหารเมืองนั้น ทำลายเสียด้วยคมดาบ แต่

เขาปล่อยให้ชายคนนั้นและครอบครัวทั้งสิ้นของเขารอดไป
26 ชายคนนั้นก็เข้าไปในแผ่นดินของคนฮิตไทต์และสร้าง
เมืองขึ้นเมืองหนึ่ง เรียกชื่อว่าเมืองลูส ซึ่งเป็นชื่ออยู่จนทุก
วันนี้

คนมัสเสห์กับตระกูลอื่นๆมีชัยชนะในบางแห่ง

27 มนัสเสห์มิได้ขับไล่ชาวเมืองเบธชานและชาวชนบท
ของเมืองนั้น ให้ออกไป หรือชาวเมืองทาอานาคกับชาว
ชนบทของเมืองนั้น หรือชาวเมืองโดร์กับชาวชนบทของ
เมืองนั้น หรือชาวเมืองอิบเลอัมกับชาวชนบทของเมืองนั้น
หรือชาวเมืองเมกิดโดกับชาวชนบทของเมืองนั้น แต่คนคานาอันยังขึ้นอาศัยอยู่ในแผ่นดินนั้น 28 อยู่มาเมื่อคนอิสราเอล
มีกำลังเข้มแข็งขึ้นก็บังคับคนคานาอันให้ทำงานโยธา แต่
มิได้ขับไล่ให้เขาออกไปเสียอย่างสิ้นเชิง 29 และเอฟราอิม
มิได้ขับไล่คนคานาอันผู้อาศัยอยู่ในเมืองเกเซอร์ให้ออก
ไป แต่คนคานาอันยังอาศัยอยู่ในเมืองเกเซอร์ท่ามกลางเขา
30 เศบูลุนมิได้ขับไล่ชาวเมืองคิทโรน หรือชาวเมืองนาหะ
โลล แต่คนคานาอันได้อาศัยอยู่ท่ามกลางเขาและถูกเกณฑ์
ให้ทำงานโยธา 31 อาเซอร์มิได้ขับไล่ชาวเมืองอัคโค หรือ
ชาวเมืองไซดอน หรือชาวเมืองอัคลาบ หรือชาวเมืองอัคซิบ
หรือชาวเมืองเฮลบาห์ หรือชาวเมืองอาฟิท หรือชาวเมือง
เรโหบ 32 แต่คนอาเซอร์ได้อาศัยอยู่ท่ามกลางคนคานาอัน
ชาวแผ่นดินนั้น เพราะว่าเขาทั้งหลายมิได้ขับไล่ให้ออกไป
เสีย 33 นัฟทาลีมิได้ขับไล่ชาวเมืองเบธเซเมช หรือชาวเมือง
เบธานาท แต่อาศัยอยู่ในหมู่คนคานาอันชาวแผ่นดินนั้น แต่
อย่างไรก็ดีชาวเมืองเบธเซเมช และชาวเมืองเบธานาทก็ถูก
เกณฑ์ให้ทำงานโยธา 34 คนอาโมไรต์ได้ขับดันคนคานาอันให้
กลับเข้าไปในแดนเทือกเขา ไม่ยอมให้ลงมายังหุบเขา 35 คน
อาโมไรต์ยังขึ้นอาศัยอยู่ที่ภูเขาเฮเรสในเมืองอัยยาโลน และ

ในเมืองซาอัลบิม แต่มือของวงศ์วานโยเซฟเหนือกว่ามือเขาทั้งหลาย เขาจึงถูกเกณฑ์ให้ทำงานโยธา ³⁶ อาณาเขตของคนอาโมไรต์ตั้งต้นแต่ทางข้ามเขาอัครับบิมตั้งแต่ศิลาเรื่อยขึ้นไป

2

ชนชาติต่างๆ ในแผ่นดินคานาอันที่ไม่เชื่อว่ามีพระเจ้า เป็นบ่วงแร้วต่อคนอิสราเอล

¹ ฝ่ายทูตสวรรค์องค์หนึ่งของพระเยโฮวาห์ได้ขึ้นไปจากกิลกาลถึงโบคิม และกล่าวว่า □ เราได้ให้เจ้าทั้งหลายขึ้นไปจากอียิปต์ และได้้นำเจ้าเข้ามาในแผ่นดินซึ่งเราปฏิญาณไว้แก่บรรพบุรุษของเจ้า และเรากล่าวว่า □ เราจะไม่หักพันธสัญญาที่เราได้มีไว้กับเจ้าเลย ² และเจ้าทั้งหลายอย่าทำพันธสัญญากับชาวแผ่นดินนี้ เจ้าต้องทำลายแท่นบูชาของเขาเสีย□ แต่เจ้ามิได้เชื่อฟังเสียงของเรา เจ้าทำอะไรเช่นนี้เล่า ³ ฉะนั้นเรากล่าวด้วยว่า □ เราจะไม่ขับไล่เขาเหล่านั้นออกไปให้พ้นหน้าเจ้า แต่เขาจะเป็นเช่นหนามอยู่ที่สีข้างของเจ้า และพระของเขาจะเป็นบ่วงดักเจ้า□ □ ⁴ อยู่มาเมื่อทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์กล่าวคำเหล่านี้แก่บรรดาคนอิสราเอลแล้ว ประชาชนก็ส่งเสียงร้องไห้ ⁵ และเขาเรียกที่ตำบลนั้นว่า โบคิม และเขาทั้งหลายได้ถวายสัตวบูชาแด่พระเยโฮวาห์ที่นั่น ⁶ เมื่อโยชูวาปล่อยประชาชนไปแล้วคนอิสราเอลต่างก็เข้าไปอยู่ในมรดกที่ดินของตนเพื่อยึดครอง ⁷ ประชาชนทั้งหลายได้ปรนนิบัติพระเยโฮวาห์ตลอดสมัยของโยชูวา และตลอดสมัยของพวกผู้ใหญ่ผู้มีอายุยืนนานกว่าโยชูวา ผู้ซึ่งได้เห็นปวงมหกิจซึ่งพระเยโฮวาห์ได้ทรงกระทำเพื่ออิสราเอล ⁸ โยชูวาวบุตรชายนูนผู้รับใช้ของพระเยโฮวาห์สิ้นชีวิตเมื่ออายุได้

หนึ่งร้อยสิบปี 9 และเขาทั้งหลายก็ฝังท่านไว้ในที่ดินมรดกของท่านที่เมืองทิมนาทเฮเรส ในแดนเทือกเขาแห่งเอเฟราอิม ทิศเหนือของยอดเขากาอัทซ 10 และยุคหนึ่งทั้งสินก็ถูกรวบไปอยู่กับบรรพบุรุษของเขา อีกยุคหนึ่งก็เกิดขึ้นตามมา เขาไม่รู้จักพระเยโฮวาห์หรือรู้พระราชกิจซึ่งพระองค์ได้ทรงกระทำเพื่ออิสราเอล 11 คนอิสราเอลก็กระทำชั่วในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ และปรนนิบัติพระบาอัล 12 เขาได้ละทิ้งพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของเขา ผู้ทรงนำเขาออกมาจากแผ่นดินอียิปต์ และเขาทั้งหลายติดตามพระอื่น ซึ่งเป็นพระของชนชาติทั้งหลายที่อยู่ล้อมรอบเขา กราบไหว้พระเหล่านั้น กระทำให้พระเยโฮวาห์ทรงพระพิโรธ 13 เขาทั้งหลายละทิ้งพระเยโฮวาห์ไปปรนนิบัติพระบาอัล และพวกพระอชทาโรท 14 ดังนั้นพระพิโรธของพระเยโฮวาห์จึงพลุ่งขึ้นต่ออิสราเอล พระองค์จึงทรงมอบเขาไว้ในมือพวกปล้นผู้ปล้นเขา และทรงขายเขาไว้ในมือของบรรดาศัตรูที่อยู่รอบเขาทั้งหลาย ดังนั้นเขาทั้งหลายจึงต่อต้านพวกศัตรูของเขาทั้งหลายต่อไปไม่ได้ 15 เขาทั้งหลายออกไปรบเมื่อไร พระหัตถ์ของพระเยโฮวาห์ก็ต่อต้านเขา กระทำให้เขาพ่ายแพ้ ดังที่พระเยโฮวาห์ได้ตรัสไว้แล้ว และดังที่พระเยโฮวาห์ทรงปฏิญาณไว้กับเขา และเขาทั้งหลายก็มีความทุกข์ยิ่งนัก

พระเจ้า ทรง ให้ เกิด ผู้วินิจฉัย เพื่อ ตี เตียน และ ช่วย คน อิสราเอล ให้ รอด

16 อยากรู้ก็ตามพระเยโฮวาห์ทรงให้ เกิด ผู้วินิจฉัย ผู้ช่วย เขาทั้งหลาย ให้ พันมือ ของ ผู้ที่ ปล้น เขา 17 แต่ เขาทั้งหลาย ก็ ยัง ไม่ เชื่อ ฟัง ผู้วินิจฉัย ทั้ง หลาย ของ เขา เพราะ เขาทั้งหลาย เล่น ชู้ กับ พระอื่น และ กราบ ไหว้ พระอื่น ไม่ ช้า เขาก็ หิน ไป

เสียชีวิตจากทางซึ่งบรรพบุรุษของเขาได้ดำเนิน ผู้ได้เชื่อฟังพระบัญญัติของพระเยโฮวาห์ แต่เขาทั้งหลายมิได้กระทำตาม 18 พระเยโฮวาห์ทรงตั้งผู้วินิจฉัยขึ้นเมื่อไร พระเยโฮวาห์ก็ทรงสถิตกับผู้วินิจฉัยนั้นเมื่อนั้น และพระองค์ทรงช่วยเขาทั้งหลายให้พ้นจากเงื้อมมือของศัตรูตลอดชีวิตของผู้วินิจฉัยนั้น เพราะพระเยโฮวาห์ทรงกลับพระทัยสงสารเขาทั้งหลายเมื่อทรงฟังเสียงคร่ำครวญของเขาเนื่องด้วยผู้ข่มเหงและบีบบังคับ 19 แต่อยู่มาเมื่อผู้วินิจฉัยนั้นสิ้นชีวิต เขาทั้งหลายก็หันกลับประพฤติชั่วร้ายเสียยิ่งกว่าบิดาของเขา หลงไปติดตามปรนนิบัติและกราบไหว้พระอื่น เขามิได้เคยงดเว้นการกระทำของเขาหรือหายจากทางดื้อดึงของเขา

ชนชาติต่างๆที่ไม่เชื่อว่ามีพระเจ้าได้ทดสอบความสัตย์ซื่อของคนอิสราเอล

20 ดังนั้นพระพิโรธของพระเยโฮวาห์จึงพลุ่งขึ้นต่ออิสราเอล และพระองค์ตรัสว่า □ เพราะประชาชนนี้ได้ละเมิดต่อพันธสัญญา ซึ่งเราได้บัญชาไว้กับบรรพบุรุษของเขา และไม่ยอมฟังเสียงของเรา 21 ดังนั้นตั้งแต่นี้ต่อไปเราจะไม่ขับไล่ประชาชนชาติใดในบรรดาประชาชาติซึ่งโยชูวาทิ้งไว้เมื่อเขาสิ้นชีวิตนั้นให้พ้นหน้า 22 เพื่อเราจะใช้ประชาชาติเหล่านั้นทั้งสิ้นทดสอบอิสราเอลว่า เขาจะรักษาพระมรรคาของพระเยโฮวาห์และดำเนินตามอย่างบรรพบุรุษของเขาหรือไม่ □ 23 ดังนั้นพระเยโฮวาห์ทรงปล่อยประชาชาติเหล่านั้นไว้ ไม่ทรงขับไล่ให้ออกไปเสียโดยเร็ว และพระองค์มิได้ทรงมอบเขาทั้งหลายไว้ในมือของโยชูวา

3

1 ต่อกันนี้เป็นประชาชาติที่พระเยโฮวาห์ทรงให้เหลือไว้เพื่อใช้ทดสอบบรรดาคนอิสราเอล คือคนอิสราเอลคนใดซึ่งยังไม่เคยประสบสงครามทั้งหลายในคานาอัน² แต่เพียงทรงให้เชื้อสายคนอิสราเอลเข้าใจเรื่องการสงคราม เพื่ออย่างน้อยพระองค์จะได้ทรงสอนแก่ผู้ที่ยังไม่ทราบมาก่อน³ คือเจ้านายทั้งห้าของคนฟีลิสเตีย คนคานาอันทั้งหมด ชาวไซดอน และคนฮีไวต์ผู้อาศัยอยู่บนภูเขาเลบานอน ตั้งแต่ภูเขาบอัลเฮอร์โมนจนถึงทางเข้าเมืองฮามัท⁴ เหลือคนเหล่านี้ อยู่เพื่อทดสอบคนอิสราเอลเพื่อให้ทราบว่า อิสราเอลจะเชื่อฟังพระบัญญัติของพระเยโฮวาห์ ซึ่งพระองค์ทรงบัญชาไว้กับบรรพบุรุษของเขาโดยโมเสสนั้นหรือไม่⁵ ดังนั้นแหละคนอิสราเอลจึงอาศัยอยู่ในหมู่คนคานาอัน คนฮิตไทต์ คนอามไรต์ คนเปริสซี คนฮีไวต์ และคนเยนุส⁶ เขาไปสู่ขอมุตรสาวชนเหล่านั้นมาเป็นภรรยา และยกบุตรสาวของตนให้แก่บุตรชายของคนเหล่านั้น และได้ปรนนิบัติพระของเขาเหล่านั้น⁷ คนอิสราเอลได้กระทำชั่วในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ ลืมพระเยโฮวาห์พระเจ้าของตนเสีย ไปปรนนิบัติพระบอัลและเสารูปเคารพ⁸ เพราะฉะนั้นพระพิโรธของพระเยโฮวาห์ก็พลุ่งขึ้นต่ออิสราเอล และพระองค์ทรงชายเขาไว้ในมือคูชันริชาธาอิมกษัตริย์เมืองเมโสโปเตเมีย และคนอิสราเอลได้ปฏิบัติคูชันริชาธาอิมแปดปี

ผู้วินิจฉัย 3:10 ได้ช่วยคนอิสราเอลให้รอด

9 แต่เมื่อคนอิสราเอลร้องทูลพระเยโฮวาห์ พระเยโฮวาห์ทรงให้เกิดผู้ช่วยแก่คนอิสราเอล ผู้ได้ช่วยเขาทั้งหลายให้รอด คือโอทนีเอลบุตรชายเคนัส น้องชายของคาเลบ¹⁰ พระวิญญานของพระเยโฮวาห์ทรงสถิตกับโอทนีเอล และท่าน

จึงวินิจฉัยคนอิสราเอล และออกไปกระทำสงคราม และพระเยโฮวาห์ทรงมอบคูชัณริชาธาอิมกษัตริย์เมืองเมโสโปเตเมียไว้ในมือของท่าน และมีมือของท่านชนะคูชัณริชาธาอิม ¹¹ ดังนั้นแผ่นดินจึงได้หยุดพักสงบอยู่สี่สิบปี แล้วโอทนีเอลบุตรชายเคนัสก็สิ้นชีวิต

เอฮูดได้ช่วยคนอิสราเอลให้รอดจากคนโมอับ

¹² และคนอิสราเอลกระทำชั่วในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์อีก พระเยโฮวาห์จึงทรงเสริมกำลังเอกลอนกษัตริย์เมืองโมอับ เพื่อต่อสู้อิสราเอล เพราะว่าเขาทั้งหลายได้ประพฤติชั่วในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ ¹³ ท่านจึงได้ให้คนอัมโมนและคนอามาเลขมาสมทบ ยกไปโจมตีอิสราเอล และได้ยึดเมืองดงอินทผลัมไว้ ¹⁴ และคนอิสราเอลจึงปฏิบัติเอกลอนกษัตริย์เมืองโมอับอยู่ถึงสิบแปดปี ¹⁵ แต่เมื่อคนอิสราเอลร้องทูลพระเยโฮวาห์ พระเยโฮวาห์ทรงให้เกิดผู้ช่วยคนหนึ่งแก่เขาทั้งหลาย ชื่อเอฮูด บุตรชายเกอรา คนเบนยามิน คนถนัดมือซ้าย คนอิสราเอลให้ท่านเป็นผู้นำส่วยไปมอบแก่เอกลอนกษัตริย์เมืองโมอับ ¹⁶ เอฮูดได้ทำดาบสองคมไว้ประจำตัวเล่มหนึ่งยาวศอกหนึ่ง เหน็บไว้ใต้ผ้าที่ต้นขาขวา ¹⁷ เขาก็นำส่วยไปมอบแก่เอกลอนกษัตริย์เมืองโมอับ ฝ่ายเอกลอนเป็นคนอ้วนมาก ¹⁸ และเมื่อเอฮูดมอบส่วยเสร็จแล้ว ท่านจึงไปส่งคนที่หาบหามส่วยนั้น ¹⁹ แล้วตัวท่านกลับไปจากรูปเคารพสลักที่อยู่ใกล้กิลาทูลว่า □ โอ ข้าแต่กษัตริย์ ข้าพระองค์มีข้อราชการลับที่จะกราบทูลให้ทรงทราบ □ กษัตริย์จึงมีบัญชาว่า □ เจียบๆ บรรดาคนหาตเล็กที่เฝ้าอยู่ก็ทูลลาออกไปหมด ²⁰ และเอฮูดก็เข้าไปเฝ้าท่าน ขณะนั้นท่านประทับอยู่ลำพังในห้องเย็นชั้นบนของท่าน และเอฮูดทูลว่า □ ข้าพระองค์มีพระดำรัสจากพระเจ้าถวาย

พระองค์ □ ท่านจึงลุกขึ้นจากพระที่นั่ง 21 เอซูดก็ยื่นมือซ้าย ชักดาบนั้นออกจากต้นขาขวา แทะเข้าไปในท้องของเอก โลน 22 ดาบจมเข้าไปหมดทั้งด้าม ไชมันหุ้มดาบไว้ ท่านก็ ชักดาบออกจากท้องของท่านไม่ได้ แล้วของโสโครกออกมา 23 แล้วเอซูดออกไปที่เฉลียงปิดทวารห้องชั้นบน ลั่นกุญแจเสีย 24 เมื่อเอซูดไปแล้วมหาดเล็กก็เข้ามา ดุเถิด เมื่อเขา เห็นว่าทวารห้องชั้นบนปิดใส่กุญแจอยู่ เขาทั้งหลายคิดว่า □ พระองค์ท่านกำลังทรงส่งทุกช้อยู่ที่ในห้องเย็น □ 25 เมื่อคอย อยู่ช้านานจนรำคาญ ดุเถิด ไม่เห็นมีใครเปิดทวารห้องชั้น บน เขาจึงเอากุญแจมาไขเปิดออก ดุเถิด เห็นเจ้านายของ ตนนอนสิ้นชีวิตอยู่บนพื้น 26 เมื่อเขาต่างก็คอยกันอยู่นั้นเอซูด ก็หนีไปพันรูปเคารพหินสลักรอดมาได้ถึงเฮอีราห์ 27 ต่อ มาเมื่อท่านมาถึงแล้วจึงเป่าแตรขึ้นในแดนเทือกเขาเอฟรา อิม แล้วคนอิสราเอลก็ยกลงไปกับท่านจากแดนเทือกเขา และท่านนำเขา 28 ท่านจึงสั่งเขาว่า □จงตามเรามาเถิด เพ ราะพระเยโฮวาห์ทรงมอบศัตรูของท่าน คือชนโมอับ ไว้ใน มือของท่านแล้ว □ เขาทั้งหลายจึงลงตามท่านไป และยึดทำ ข้ามแม่น้ำจอร์แดนสกัดคนโมอับไว้ไม่ยอมให้ใครข้ามไปได้ สักคนเดียว 29 ในคราวนั้นเขาประหารคนโมอับเสียประมาณ หนึ่งหมื่นคนล้วนแต่คนฉกรรจ์และลำสันทั้งสิ้น ไม่พ่นไปได้ สักคนเดียว 30 โมอับจึงพ่ายแพ้อยู่ใต้มือของอิสราเอลในวัน นั้น และแผ่นดินนั้นก็ได้หยุดพักสงบอยู่แปดสิบปี

ผู้วินิจฉัยช่วยการ¹ได้ช่วยคนอิสราเอลให้รอดจากคนฟิลิส เตีย

31 ภายหลังเอซูด มีข่มการับบุตรชายอานาทผู้ใช้ประทักวัว ฆ่าคนฟิลิสเตียเสียหกร้อยคน ท่านก็เป็นผู้ช่วยอิสราเอลให้ รอดด้วยเหมือนกัน

4

ยาบินกษัตริย์เมืองคานาอันได้กดขี่คนอิสราเอล

1 ครั้นเอซูดสิ้นชีวิตแล้ว คนอิสราเอลก็ประพฤดิชั่วในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์อีก 2 พระเยโฮวาห์จึงทรงชวยเขาไว้ในมือของยาบินกษัตริย์เมืองคานาอัน ผู้ครอบครองอยู่ ณ กรุงฮาโธร์ แม่ทัพของท่านชื่อสิเสรา ผู้ซึ่งอาศัยอยู่ที่เมืองฮาโรเซธของคนต่างชาติ 3 แล้วคนอิสราเอลก็ร้องทุกข์ถึงพระเยโฮวาห์ เพราะว่ากษัตริย์ยาบินมีรถรบเหล็กเก้าร้อยคัน และได้บีบบังคับคนอิสราเอลอย่างร้ายถึงยี่สิบปี

ผู้พยากรณ์หญิงเดโบราห์ขอให้บาราคช่วยสู้รบกับสิเสราที่ภูเขาทาโบร์

4 คราวนั้นผู้พยากรณ์หญิงคนหนึ่งชื่อเดโบราห์ ภรรยาของลัปปิดอต เป็นผู้วินิจฉัยคนอิสราเอลสมัยนั้น 5 นางเคยนั่งอยู่ใต้ต้นอินทผลัมเดโบราห์ที่อยู่ระหว่างรามาห์และเบธเอลในแดนเทือกเขาเอฟราอิม และคนอิสราเอลก็ขึ้นมาหา นางที่นั่นเพื่อให้ชำระความ 6 นางใช้คนไปเรียกบาราคบุตรชายอาบีโนอัม ให้มาจากเคเดชในนัฟทาลีและกล่าวแก่เขาว่า □พระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอลมิได้ทรงบัญชาท่านหรือว่า □ไปรวบรวมพลไว้ที่ภูเขาทาโบร์ จงเกณฑ์จากคนนัฟทาลีและคนเศบูลุนหนึ่งหมื่นคน 7 และเราจะชักนำสิเสราแม่ทัพของยาบินให้มาพบกับเจ้าที่แม่น้ำคิโซน พร้อมกับรถรบและกองทหารของเขา และเราจะมอบเขาไว้ในมือของเจ้า□□ 8 บาราคจึงตอบนางว่า □ถ้าแม่นางไปกับข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะไป แต่ถ้าแม่นางไม่ไปกับข้าพเจ้า ข้าพเจ้าก็ไม่ไป□ 9 นางจึงตอบว่า □ดิฉันจะไปกับท่านแน่ แต่ว่าทางที่ท่านไปนั้นจะไม่นำท่านไปถึงศักดิ์ศรี เพราะว่าพระเยโฮวาห์จะขายสิเสราไว้ในมือของหญิงคนหนึ่ง□ แล้วนางเดโบราห์

ก็ลุกขึ้นไปกับบาราคถึงเมืองเคเดช 10 บาราคจึงเรียกเศบูนกับนัฟทาลีให้ไปที่เคเดช มีคนหนึ่งหมิ่นเดินตามขึ้นไป และนางเดโบราห์ก็ไปด้วย 11 มีชายคนหนึ่งชื่อเฮเบอร์คนเคไนต์ คือจากลูกหลานของโฮบบ์พ่อตาของโมเสส ได้แยกออกจากคนเคไนต์ทั้งหลาย มาตั้งเต็นท์อยู่ไกลออกไปถึงที่ราบศานันนิม ซึ่งอยู่ใกล้เมืองเคเดช 12 เมื่อมีคนไปแจ้งแก่สิเสราว่าบาราคบุตรชายอาบีโนอัมขึ้นไปทู่เขาทาโบร์แล้ว 13 สิเสรา ก็เรียกรถรบทั้งหมดของท่านออกมา เป็นรถเหล็กเก้าร้อยคัน พร้อมกับเหล่าทหารทั้งหมดที่ไปด้วย ยกไปจากเมืองฮาโรเซทของคนต่างชาติไปถึงแม่น้ำคิไซน 14 นางเดโบราห์จึงกล่าวแก่บาราคว่า ปลูกขึ้นเถิด เพราะวันนี้เป็นวันที่พระเยโฮวาห์ทรงมอบสิเสราไว้ในมือของท่าน พระเยโฮวาห์เสด็จนำหน้าท่าน ไปมิใช่หรือ บาราคจึงลงไปจากภูเขาทาโบร์พร้อมกับทหารหนึ่งหมื่นคนติดตามท่านไป 15 พระเยโฮวาห์ทรงกระทำให้สิเสราพร้อมกับรถรบทั้งสิ้นของท่านและกองทัพทั้งหมดของท่าน แตกตื่นพ่ายแพ้ด้วยคมดาบต่อหน้าบาราค แล้วสิเสรา ก็ลงจากรถรบวิ่งหนีไป 16 และบาราคได้ไล่ติดตามรถรบทั้งหลายและกองทัพ ไปจนถึงฮาโรเซทของคนต่างชาติ และกองทัพทั้งหมดของสิเสรา ก็ล้มตายด้วยคมดาบ ไม่เหลือสักคนเดียว

ยาเอลภรรยาของเฮเบอร์ฆ่าสิเสรา

17 ฝ่ายสิเสราวิ่งหนีไปถึงเต็นท์ของยาเอล ภรรยาของเฮเบอร์คนเคไนต์ เพราะว่ายาบินกษัตริย์เมืองฮาไซร์เป็นมิตรกับบวงศ์วานเฮเบอร์คนเคไนต์ 18 ยาเอลจึงออกไปต้อนรับสิเสรา เรียกว่า ใจ้านายของดิฉันเจ้าข้า เชิญแวะเข้ามา เชิญแวะเข้ามาพักกับดิฉัน อยากลัวอะไรเลย สิเสราจึงแวะเข้าไปในเต็นท์ และนางก็เอาผ้าห่มมาคลุมตัวให้ 19 ท่านจึงพูดกับนางว่า ขอน้ำให้เรากินสักหน่อยเพราะเรากระหายน้ำ

นางก็เปิดถุงน้ำมันให้ท่านดื่ม และเอาผ้าคลุมท่านไว้ 20 สิเสราจึงบอกแก่นางอีกว่า □ขอยื่นเฝ้าที่ประตูเต็นท์ ถ้ามีผู้ใดมาถามว่า □มีใครมาพักที่นี่บ้างหรือ□ จงบอกว่ □ไม่มี□ 21 แต่ยาเอลภรรยาของเฮเบอร์หยิบหลักซึ่งเต็นท์ ถือก้อนดินย่องเข้ามา ตอกหลักเข้าที่ขมับของสิเสราทะลุติดดิน ขณะเมื่อสิเสรากำลังหลับสนิทอยู่เพราะความเหน็ดเหนื่อย แล้วสิเสราก็สิ้นชีวิต 22 และดูเถิด บาราคไล่ติดตามสิเสรามาถึง ยาเอลก็ออกไปต้อนรับเรียนท่านว่า □เชิญเข้ามาเถิด ดินฉันจะชี้ให้ท่านเห็นคนที่ท่านค้นหาอยู่นั้น□ พอบาราคก็เข้าไปในเต็นท์แล้ว ดูเถิด สิเสรานอนสิ้นชีวิตอยู่ มีหลักเต็นท์ในขมับ 23 ดังนี้แหละ ในวันนั้นพระเจ้าทรงกระทำให้ยาบินกษัตริย์คานาอันนอนบ่นอมต่อหน้าคนอิสราเอล 24 และมีมือของคนอิสราเอลก็กระทำต่อยาบินกษัตริย์เมืองคานาอันหนักขึ้นทุกที จนเขาทั้งหลายได้ทำลายยาบินกษัตริย์เมืองคานาอันเสีย

5

บทเพลงของนางเดโบราห์กับบาราค

1 แล้วนางเดโบราห์กับบาราคบุตรชายอาบีโนอัมจึงร้องเพลงในวันนั้นว่า 2 □จงสรรเสริญพระเยโฮวาห์เพราะพระองค์ทรงแก้แค้นคนอิสราเอล เมื่อประชาชนสมัคใจช่วย 3 โอ บรรดากษัตริย์ ขอทรงสดับ โอ เจ้านายทั้งหลาย ขอจงเงี่ยหูฟัง ข้าพเจ้านี้แหละจะร้องเพลงถวายพระเยโฮวาห์ ข้าพเจ้าจะร้องเพลงสรรเสริญพระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอล 4 ข้าแต่พระเยโฮวาห์ เมื่อพระองค์เสด็จออกจากเสอีร์ เมื่อพระองค์เสด็จจากท้องถิ่นเอโดม แผ่นดินก็หวาดหวั่นไหว ท้องฟ้าก็ปล່อยลงมา เออ เมฆก็ปล່อยฝนลงมา 5 ภูเขาก็ละลายต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ รวมทั้งภูเขาซีนายต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอล 6 ใน

สมัยซัมการับบุตรชายอานาท สมัยยาเอล ทางหลวงก็หยุด
ชะงัก ผู้สัญจรไปมาก็หลบไปเดินตามทางชอย 7 ชาวไร่
ชาวนาในอิสราเอลก็หยุดยั้ง เขาหยุดยั้งจนดินันเดโบราห์
ขึ้นมา จนดินันขึ้นมาเป็นอย่างมารดาอิสราเอล 8 เมื่อเลือก
นับถือพระใหม่ สงครามก็ประชิดเข้ามาถึงประตูเมือง เห็นมี
โล่หรือหอกสักอันหนึ่งในพลอิสราเอลสี่หมื่นคนหรือ 9 จิตใจ
ของข้าพเจ้านิยมชมชอบในบรรดาเจ้าเมืองของอิสราเอล ผู้
อาสาสมัครท่ามกลางประชาชน จงถวายสาธุการแด่พระเย
โฮวาห์ 10 บรรดาท่านผู้ที่ชี้ลาเผือก จงบอกกล่าวให้ทราบ
เถิด ทั้งท่านผู้ที่นั่งพิพากษาและท่านที่สัญจรไปมา 11 คนที่
รอดพ้นจากเสียงนักรธู ณ ที่ตักน้ำ เขากล่าวถึงกิจการอัน
ชอบธรรมของพระเยโฮวาห์ คือกิจการอันชอบธรรมต่อ
ชาวไร่ชาวนาในอิสราเอล แล้วชนชาติของพระเยโฮวาห์ก็
เดินไปที่ประตูเมือง 12 ตื่นเถิด ตื่นเถิด เดโบราห์เอ๋ย ตื่นเถิด
ตื่นมาร้องเพลง ลูกขึ้นเถิด บาราค บุตรชายอาบีโนอัมเอ๋ย
พาพวกเชลยของท่านไป 13 ครั้งนั้นพระองค์ทรงกระทำให้ผู้
ที่เหลืออยู่ปกครองพวกขุนนางของประชาชน พระเยโฮวาห์
ทรงกระทำให้ข้าพเจ้าปกครองผู้มีกำลัง 14 ผู้ที่มีรากอยู่ในอา
มาเลขได้ลงมาจากเอฟราอิม เขาเดินตามท่านนะ เบนยามิ
นท่ามกลางประชาชนของท่าน ผู้บังคับบัญชาเดินลงมาจาก
มาคิร์และผู้บันทึกรายงานของจอมพลออกมาจากเศบูลุน
15 เจ้านายทั้งหลายของอิสสาคาร์มากับเดโบราห์ และอิสสา
คาร์กับบาราคด้วย เขาเร่งติดตามท่านไปในหุบเขา มีความ
ตั้งใจอย่างยิ่งเพื่อกองพลคนรูเบน 16 โฉนท่านจึงรั้งรออยู่ที่
คอกแกะเพื่อจะฟังเสียงปี่ที่เขาเป่าให้แกะฟัง เพื่อกองพลคน
รูเบนมีการพิจารณาความมุ่งหมายของจิตใจ 17 ก็เลอาดอยู่
ปากแม่น้ำจอร์แดนข้างโน้น ส่วนดานอาศัยอยู่กับเรือกำปั่น

ทำไมเล่า อาเซอร์นั่งเฉยอยู่ที่ฝั่งทะเลตั้งบ้านเรือนอยู่ตาม
ท่าจอดเรือของเขา 18 เศบูลุนกับนัฟทาลีเป็นคนที่ยิ่งชีวิต
เข้าสู่ความตาย ณ ที่สูงในสนามรบ 19 พอบรรดากษัตริย์มาถึ
งก็รบกัน บรรดากษัตริย์คานาอันก็รบที่ทาอานาคริมหวัง
น้ำเมกิดโดโดยมิได้รับเงินเลย 20 ดวงดาวก็สู้รบจากสวรรค์
จากวิถีของมัน มันทั้งหลายรบกับสิเสรา 21 แม่น้ำคิโซนพัด
กวาดเขาไปเสีย คือแม่น้ำคิโซน แม่น้ำโบราณนั้น โอ จิตของ
ข้าพเจ้าเอ๋ย เจ้าได้เหยียบย่ำด้วยกำลังแข็งขัน 22 แล้วเสียง
กึบมำก็กระทบแรงโดยมำของเขาวิ่งควบไป มำที่มีอำนาจ
ใหญ่โตวิ่งควบไป 23 ทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์กล่าวว่า
□จงสาปแช่งเมโรสเถิด จงสาปแช่งชาวเมืองให้หนัก เพราะ
เขาไม่ได้ออกมาช่วยพระเยโฮวาห์ คือช่วยพระเยโฮวาห์ผู้
ผู้มีกำลังมาก□ 24 หญิงที่น่าสรรเสริญมากที่สุดก็คือยาเอล
ภรรยาของเฮเบอร์คนเคไนต์ เป็นหญิงที่น่าสรรเสริญมาก
ที่สุดที่อยู่เต็นท์ 25 เขาขอน้ำ นางก็ให้น้ำนม นางเอานมขึ้น
ใส่ขามหลวงมายื่นให้ 26 นางเอื้อมมือหยิบหลักเต็นท์ ช้าง
มือขวาของนางฉวยตะลุมพุก นางตอกสิเสราเข้าที่หนึ่ง นาง
บีศีระชะของสิเสรา นางตีทะเลขมับของเขา 27 เขาจมลง เขา
ล้ม เขานอนที่เท้าของนาง ที่เท้าของนางเขาจมลง เขาล้ม
เขาจมลงที่ไหน ที่นั่นเขาล้มลงตาย 28 มารดาของสิเสราม
องออกไปตามช่องหน้าต่าง นางมองไปตามบานเกล็ด ร้อง
ว่า □ทำไมหนอ รถรบของเขาจึงมาฆ่าเหลือเกิน ทำไมล้อรถ
รบของเขาจึงเนินเข้าอยู่□ 29 บรรดาสตรีผู้ฉลาดของนางจึง
ตอบนาง เปล่าดอก นางนี่ก็ตอบเอาเองว่า 30 □เขาทั้งหลาย
ยังไม่พบและยังไม่แบ่งของที่ริบมาได้หรือ หญิงคนหนึ่งหรือ
สองคนได้แก่ชายคนหนึ่ง สิ่งของย้อมสีที่ริบมาเป็นของสิเส
รา ของย้อมสีที่ปักกลดลาย ของย้อมสีที่ปักกลดลายสองหน้า
สำหรับพันคอของข้าเป็นของที่ริบ□ 31 โอ ข้าแต่พระเยโฮ

วาท์ ขอศัตรูทั้งปวงของพระองค์พินาศสิ้นดังนี้ แต่ขอให้ผู้ที่รักพระองค์เปรียบดังดวงอาทิตย์เมื่อโพล่ขึ้นด้วยอาณาภาพ□ และแผ่นดินก็หยุดพักสงบอยู่สี่สิบปี

6

คนมีเดียวกดขี่คนอิสราเอล

1 และคนอิสราเอลก็ได้กระทำชั่วในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ และพระเยโฮวาห์ทรงมอบเขาไว้ในมือของคนมีเดียจนเจ็ดปี 2 และมือของคนมีเดียก็มีชัยชนะต่ออิสราเอล เพราะเหตุคนมีเดีย ประชาชนอิสราเอลจึงต้องทำที่หลบซ่อนซึ่งอยู่ในภูเขาให้แก่ตนเอง คือถ้ำ และที่กำบังที่เข้มแข็ง 3 เพราะว่าคนอิสราเอลหว่านพืชเมื่อไร คนมีเดียและคนอามาลехและชาวตะวันออกก็ขึ้นมาสู้รบกับเขา 4 เขามาตั้งค่ายไว้แล้วทำลายพืชผลแห่งแผ่นดินเสีย ไกลไปถึงเมืองกาซา ไม่ให้มีเครื่องบริโภคเหลือในอิสราเอลเลย ไม่ว่าแกะ หรือวัว หรือลา 5 เพราะว่าคนเหล่านั้นจะขึ้นมาพร้อมทั้งฝูงสัตว์และเต็นท์ เขามาเหมือนต๊กแตนเป็นฝูงๆ ทั้งคนและอูฐก็นับไม่ถ้วน เมื่อเขาเข้ามา เขาก็ทำลายแผ่นดินเสียอย่างนี้แหละ 6 พวกอิสราเอลจึงตกต่ำลงมากเพราะคนมีเดีย คนอิสราเอลก็ร้องทุกข์ถึงพระเยโฮวาห์ 7 ต่อมาเมื่อคนอิสราเอลร้องทุกข์ถึงพระเยโฮวาห์ เพราะคนมีเดีย 8 พระเยโฮวาห์ก็ทรงใช้ผู้พยากรณ์คนหนึ่งให้มาหาคนอิสราเอลผู้นั้นพูดกับเขาทั้งหลายว่า □พระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอลตรัสดังนี้ว่า □เราได้นำพวกเจ้าขึ้นมาจากอียิปต์ นำเจ้าออกมาจากเรือนทาส 9 และเราได้ช่วยเจ้าให้พ้นจากเงื้อมมือของชาวอียิปต์ และให้พ้นจากมือของบรรดาผู้ที่บีบบังคับเจ้า และขับไล่เขาให้ออกไปเสียให้พ้นหน้าเจ้า และมอบแผ่นดินของเขาให้แก่เจ้า 10 และเราบอกกับเจ้าว่า □เราคือพระเย

โฮวาท้พระเจ้าของเจ้า เจ้าอย่าเกรงกลัวพระของคนอาโมไรต์ ในแผ่นดินของเขาซึ่งเจ้าอาศัยอยู่นั้น □ แต่เจ้าทั้งหลายหาได้เชื่อฟังเสียงของเราไม่ □ □

ทรงเรียกกิเดโอนมาช่วยคนอิสราเอลให้รอด

11 ฝ่ายทูตสวรรค์องค์หนึ่งของพระเยโฮวาท้มานั่งอยู่ที่ใต้ต้นโอ๊กที่ตำบลโอฟราห์ ซึ่งเป็นของโยอาช คนอาบีเยเซอร์ ฝ่ายกิเดโอนบุตรชายของท่านกำลังนวดข้าวสาลีอยู่ในบ่อข้าง่อนเพื่อซ่อนให้พ้นตาคนมีเดียน 12 ทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาท้ปรากฏแก่กิเดโอนพูดกับเขาว่า □เจ้าบุรุษผู้กล้าหาญเอ๋ย พระเยโฮวาท้ทรงสถิตกับเจ้า □ 13 กิเดโอนจึงทูลท่านผู้นั้นว่า □โอ ท่านเจ้าข้า ถ้าพระเยโฮวาท้ทรงสถิตกับพวกเราแล้ว ไฉนเหตุเหล่านี้จึงเกิดขึ้นแก่เราเล่า และการอัศจรรย์ทั้งหลายของพระองค์ซึ่งบรรพบุรุษเคยเล่าให้เราฟังว่า □พระเยโฮวาท้ทรงนำเราออกจากอียิปต์มิใช่หรือ □ แต่สมัยนี้พระเยโฮวาท้ทรงทอดทิ้งเราเสียแล้ว และทรงมอบเราไว้ในมือของพวกมีเดียน □ 14 และพระเยโฮวาท้ทรงหันมาหาเขาตรัสว่า □จงไปช่วยคนอิสราเอลให้พ้นจากเงื้อมมือพวกมีเดียนด้วยกำลังของเจ้านี้แหละ เราใช้เจ้าให้ไปแล้ว มิใช่หรือ □ 15 กิเดโอนจึงกราบทูลว่า □โอ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ข้าพระองค์จะช่วยอิสราเอลได้อย่างไร ดูเถิดครอบครัวของข้าพระองค์ต่ำต้อยที่สุดในคนมนัสเสห์ และตัวข้าพระองค์ก็เป็นคนเล็กน้อยที่สุดในวงศ์วานบิดาของข้าพระองค์ □ 16 พระเยโฮวาท้ตรัสกับเขาว่า □แต่เราจะอยู่กับเจ้าแน่ และเจ้าจะได้โจมตีคนมีเดียนอย่างกับตีคนคนเดียว □ 17 เขาก็ทูลพระองค์ว่า □ถ้าบัดนี้ข้าพระองค์ได้รับพระกรุณาในสายพระเนตรของพระองค์ ขอทรงโปรดสำแดงหมายสำคัญอย่างหนึ่งแก่ข้าพระองค์ว่า พระองค์เองตรัสกับ

ข้าพระองค์¹⁸ ขอพระองค์อย่าเสด็จไปเสียจากที่นี้จนกว่า ข้าพระองค์จะกลับมาหาพระองค์ และนำของมาตั้งถวายต่อ พระพิภคตรี¹⁹ และพระองค์ตรัสว่า ²⁰เราจะคอยอยู่จนกว่าเจ้า จะกลับมาอีก²¹ กิเดโอนก็กลับเข้าบ้าน จัดลูกแพะตัวหนึ่ง กับแป้งเอฟาหนึ่งทำขนมไร้เชื้อ เขาเอาเนื้อใส่กระเจาด ส่วนน้ำแกลงใส่ในหม้อ นำสิ่งเหล่านี้มาถวายพระองค์ที่ได้ตื่น ใ้ก²² และทูลสรรเสริญของพระเจ้าบอกเขาว่า ²³จงเอาเนื้อ และขนมไร้เชื้อวางไว้บนศิลา²⁴ เหน้าแกลงราดของเหล่านั้น²⁵ กิเดโอนก็กระทำตาม²⁶ แล้วทูลสรรเสริญของพระเยโฮวาห์ก็ เอาปลายไม้ที่ถืออยู่แตะต้องเนื้อและขนมไร้เชื้อ และมีไฟ ลุกขึ้นมาจากศิลาไหม้เนื้อและขนมไร้เชื้อจนหมด และทูล สรรเสริญของพระเยโฮวาห์ก็หายไปพ้นสายตาของเขา²⁷ กิเด โอนก็ทราบว่าเป็นทูลสรรเสริญองค์หนึ่งของพระเยโฮวาห์จริง และกิเดโอนพูดว่า ²⁸โอ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าเจ้าข้า บัดนี้ข้าพระองค์ได้เห็นทูลสรรเสริญองค์หนึ่งของพระเยโฮวาห์ ต่อหน้าต่อตา อนิจจาเอ๋ย²⁹ แต่พระเยโฮวาห์ตรัสกับกิเด โอนว่า ³⁰สันติภาพจงมีอยู่แก่เจ้า เจ้าอย่ากลัวเลย เพราะเจ้า จะไม่ตาย³¹ ฝ่ายกิเดโอนก็สร้างแท่นบูชาแท่นหนึ่งถวาย พระเยโฮวาห์ที่นั่น และเรียกตำบลนั้นว่า พระเยโฮวาห์ชา โลม ทุกวันนี้แท่นนั้นก็ยังอยู่ที่โอฟราห์ ซึ่งเป็นของคนอาบี เยเซอร์³² อยู่มาในคืนวันนั้นพระเยโฮวาห์ตรัสสั่งกิเดโอน ว่า ³³จงเอาวัวหนุ่มของบิดา คือวัวผู้ตัวที่สองที่มีอายุเจ็ดปี มา ไปพังแท่นพระบาอัลซึ่งบิดาของเจ้ามีอยู่นั้นลงเสีย จง โคนเสารูปเคารพซึ่งอยู่ข้างๆแท่นเสียด้วย³⁴ และสร้างแท่น บูชาถวายแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้าที่บนป้อมนี้ ใ้ ก้อนหินก่อให้เป็นระเบียบ แล้วนำวัวตัวที่สองนั้นฆ่าเสียถวาย เป็นเครื่องเผาบูชา เผาด้วยไม้เสารูปเคารพซึ่งเจ้า โคนมา

นั้น □ 27 ก็เดโอนจึงนำคนใช้สิบคนไปกระทำตามที่พระเยโฮวาห์ตรัสสั่งแก่เขา แต่เพราะกิเดโอนกลัวครอบครัวบิดาของตนและกลัวชาวเมือง จนไม่กล้าทำกลางวันจึงกระทำในเวลากลางคืน 28 เมื่อชาวเมืองตื่นขึ้นในเช้าตรู่วันรุ่งขึ้น ดูเถิด แทนบุขาพระบาอัลพังทลาย และเสารูปเคารพที่อยู่ข้างๆ ก็ถูกโค่นลง และมีวัวผู้ตัวที่สองวางบุขาอยู่บนแท่นที่สร้างขึ้นใหม่ นั่น 29 เขาจึงพูดกันและกันว่า □ใครทำอย่างนั้นะ□ เมื่อเขาได้สืบถามแล้ว เขาทั้งหลายจึงกล่าวว่า □กิเดโอนบุตรชายของโยอาชได้กระทำสิ่งนี้□ 30 แล้วชาวเมืองจึงบอกโยอาชว่า □จงมอบลูกของเจ้านั้นมาให้ประหารชีวิตเสีย เพราะเขาได้พังแท่นของพระบาอัลและโค่นเสารูปเคารพที่อยู่ข้างแท่นนั้น□ 31 แต่โยอาชได้ตอบคนที่มาฟ้องนั้นว่า □ท่านทั้งหลายจะเป็นพยานแทนพระบาอัลหรือ จะสู้ความแทนหรือ ผู้ใดที่เป็นทนายแทนพระบาอัลจะต้องถูกประหารชีวิตเข้านี้แหละ ถ้าพระบาอัลเป็นพระแท้ก็ให้สู้คดีเองเถิด เพราะมีคนมาพังแท่นของท่านลง□ 32 วันนั้นเขาจึงตั้งชื่อท่านว่า เยรูบาอัล ใจความว่า □ให้บาอัลสู้คดีเอง□ เพราะเขาพังแท่นของท่าน 33 ครั้งนั้นบรรดาคนมีเดียน และคนอามาเลซ และชาวตะวันออกก็รวมกันยกทัพข้ามไปตั้งค่ายอยู่ในหุบเขาอิสเรเอล 34 แต่พระวิญญาณของพระเยโฮวาห์ทรงสถิตกับกิเดโอน ท่านก็เป่าแตร เรียกคนอาบีเยเซอร์ให้มาติดตามท่าน 35 และท่านส่งผู้สื่อสารไปทั่วมนัสเสห์ เรียกให้เขายกติดตามท่านไปด้วย และท่านส่งผู้สื่อสารไปยังอาเซอร์ เศบูลุน และนัฟทาลี คนเหล่านี้ก็ขึ้นมาปะทะข้าศึกด้วย 36 กิเดโอนจึงทูลพระเจ้าว่า □ถ้าพระองค์จะช่วยอิสราเอลให้พ้นด้วยมือของข้าพระองค์ ดังที่พระองค์ตรัสแล้วนั้น 37 ดูเถิด ข้าพระองค์ได้วางกลุ่มขนแกะไว้ที่ลานนวดข้าว แม้มีน้ำค้างเฉพาะที่กล

ุ่มชนแกะเท่านั้น ส่วนที่พื้นดินโดยรอบนั้นแห้ง ข้าพระองค์ก็จะทราบว่าจะทรงช่วยอิสราเอลให้พ้นด้วยมือของข้าพระองค์ ดังที่พระองค์ตรัสนั้น □ 38 ก็เป็นไปดังนั้น เมื่อกิเดโอนตื่นขึ้นในวันรุ่งเช้าก็บีบกลุ่มชนแกะ เขาบีบได้น้ำค้างจากกลุ่มชนแกะจนเต็มชาม 39 แล้วกิเดโอนจึงทูลพระเจ้าว่า □ ขออย่าให้พระพิโรธพลุ่งขึ้นต่อข้าพระองค์ ขอข้าพระองค์ทูลอีกสักครั้งเดียว ขอข้าพระองค์ทดลองด้วยกลุ่มชนแกะนี้ อีกครั้งหนึ่งเถิด คราวนี้ขอให้แห่งเฉพาะที่กลุ่มชนแกะ ส่วนที่พื้นดินนั้นให้มีน้ำค้างโดยทั่วไป □ 40 ในคืนวันนั้นพระเจ้าก็ทรงกระทำตามที่ขอ คือกลุ่มชนแกะนั้นแห้งอยู่ แต่มีน้ำค้างอยู่ทั่วพื้นดิน

7

พระเจ้าทรงบัญชาให้ลดจำนวนทหารน้อยลง

1 เยรูบาอัล คือกิเดโอน และบรรดาคนที่อยู่กับท่านก็ลุกขึ้นตั้งแต่เช้าตรู่ไปตั้งค่ายอยู่ที่ริมน้ำพุฮาโรด ฝ่ายค่ายของพวกมีเดียอยู่ทางเหนือของเขา อยู่ในหุบเขาที่ภูเขามอเรห์ 2 พระเยโฮวาห์ตรัสกับกิเดโอนว่า □ คนที่อยู่กับเจ้ายังมีมากเกินไปที่เราจะมอบคนมีเดียไว้ในมือของเขา เกรงว่าอิสราเอลจะทะเลาะวิวาทต่อเรา โดยกล่าวว่า □ มือของเราเองได้ช่วยเราให้พ้น □ 3 เพราะฉะนั้นบัดนี้จงประกาศให้เข้าหุคนทั้งปวงว่า □ ผู้ใดที่กลัวและสั่นเทิ้มอยู่ ก็ให้ผู้นั้นกลับเสีย และไปจากภูเขากิเลอาดโดยเร็ว □ □ และมีคนกลับไปสองหมื่นสองพันคน และยังมีเหลืออยู่หนึ่งหมื่นคน 4 พระเยโฮวาห์ตรัสกับกิเดโอนว่า □ ประชาชนยังมากอยู่ จงพาเขาลงไปที่น้ำและเราจะทำการทดสอบเขาให้เจ้านั้น ผู้ที่เราจะบอกเจ้าว่า □ ให้คนนี้ไปกับ

เจ้า□ ผู้นั้นต้องไปกับเจ้า ผู้ที่เราบอกว่า □คนนี้อย่าให้ไป□ ผู้นั้นไม่ต้องไป□ 5 ท่านจึงพาประชาชนลงไปที่น้ำ พระเยโฮวาห์ตรัสกับกิเดโอนว่า □ทุกคนที่ใช้ลิ้นเลียน้ำดั่งสุนัข จงรวมเขาไว้พวกหนึ่ง ทุกคนที่คุกเข่าลงดื่มน้ำ จงรวมไว้อีกพวกหนึ่งดูกัน□ 6 จำนวนคนที่ใช้มือรวักน้ำขึ้นเลียมีสามร้อยคน แต่ประชาชนนอกนั้นคุกเข่าลงดื่มน้ำ

กิเดโอนได้รับกำลังใจเพิ่มขึ้น พระเจ้าทรงให้ความกลัวของคนมีเดียปรากฏ

7 พระเยโฮวาห์ตรัสกับกิเดโอนว่า □เราจะช่วยเจ้าทั้งหลายให้พ้นด้วยจำนวนคนสามร้อยที่เลียน้ำนั้น และมอบคนมีเดียไว้ในมือของเจ้า นอกนั้นให้กลับไปบ้านเมืองของตนทุกคน□ 8 ประชาชนจึงถือเสบียงและแตรไว้ และท่านสั่งให้อิสราเอลที่เหลืออยู่กลับไปยังเต็นท์ของตนทุกคน แต่ให้สามร้อยคนนั้นอยู่ และค่ายของมีเดียก็อยู่ข้างล่างท่านในหุบเขา 9 อยู่มาในคืนวันนั้นพระเยโฮวาห์ตรัสกับท่านว่า □จงลุกขึ้น ลงไปยังค่ายเถิด ด้วยเรามอบเขาไว้ในมือของเจ้าแล้ว 10 แต่ถ้าเจ้ากลัวไม่กล้าลงไป จงพาปุราห์คนใช้ของเจ้าไปด้วยให้ถึงค่ายนั้น 11 เจ้าจะได้ยินว่าเขาพูดอะไรกัน ภายหลังมือของเจ้าจะมีกำลังขึ้นที่จะลงไปตีค่ายนั้น□ ท่านจึงไปกับปุราห์คนใช้ของท่าน ไปถึงทหารถืออาวุธด้านนอกซึ่งอยู่ในค่าย 12 ฝ่ายคนมีเดีย และคนอามูเลข กับบรรดาชาวตะวันออก นอนอยู่ตามหุบเขาเหมือนตักแตนเป็นฝูงๆ ฝูงอูฐของเขาก็นับไม่ถ้วน มากดุจเม็ดทรายที่ฝั่งทะเล 13 ครั้นกิเดโอนแอบมา ดูเถิด มีชายคนหนึ่งเล่าความฝันให้เพื่อนฟังว่า □ดูเถิด เราฝันเรื่องหนึ่ง ดูเถิด มีขนมข้าวบาร์เลย์ก้อนหนึ่งกลิ้งเข้ามาในค่ายของพวกมีเดีย มาถึงเต็นท์โดนเต็นท์

ทำให้ตื่นที่ลุ่มลง พลิกขึ้น แล้วก็ราบไป□ 14 เพื่อนของเขา จึงตอบว่า □นี้ไม่ใช่อื่นไกลเลย นอกจากดาบของกิเดโอน บุตรชายโยอาชบุรุษของอิสราเอล พระเจ้าได้ทรงมอบพวก มีเดียน และกองทัพทั้งสิ้นไว้ในมือของเขาแล้ว□ 15 เมื่อกิเดโอน ได้ยินเขาเล่าความฝันและคำแก้ฝันเช่นนั้นแล้ว ท่านก็ นมัสการ และกลับไปสู่ค่ายอิสราเอลสั่งว่า □จงลุกขึ้นเถิด เพราะว่าพระเยโฮวาห์ทรงมอบกองทัพคนมีเดียนไว้ในมือ ของท่านทั้งหลายแล้ว□

คนอิสราเอลชนะโดยใช้แตร หม้อเปลาและคบเพลิง

16 ท่านจึงแบ่งคนสามร้อยนั้นออกเป็นสามกองให้ถือแตร ทุกคน และถือหม้อเปลา มีคบเพลิงอยู่ข้างในหม้อนั้น 17 และ ท่านสั่งเขาว่า □จงคอยดูเรา แล้วให้ทำเหมือนกัน และดู เถิด เมื่อเราไปถึงค่ายด้านนอกแล้ว เรากระทำอย่างไรก็จง กระทำอย่างนั้น 18 ขณะเมื่อเราเป่าแตร คือตัวเรากับบรรดา คนที่อยู่กับเรา เจ้าจงเป่าแตรรับให้รอบ ค่ายทั้งหมดแล้ว ร้องว่า □ดาบของพระเยโฮวาห์และของกิเดโอน□ □ 19 กิเดโอนกับทหารหนึ่งร้อยคนที่อยู่กับท่านก็มาถึงด้านนอกค่าย ในเวลาต้นยามกลาง ฟังพลัดเวรยามใหม่ เขาก็เป่าแตรขึ้น และต้อยหม้อซึ่งอยู่ในมือให้แตก 20 ทหารทั้งสามกองก็เป่า แตรและต้อยหม้อ มือซ้ายถือคบเพลิง มือขวาถือแตรจะเป่า และเขาร้องขึ้นว่า □ดาบของพระเยโฮวาห์และของกิเดโอน□ 21 ต่างก็ยืนอยู่ตามที่ของตนเรียงรายรอบค่าย บรรดากอง ทัพก็ร้องอ้ออิงวิ่งหนีไป 22 เมื่อเขาเป่าแตรทั้งสามร้อยอัน นั้น พระเยโฮวาห์ทรงบันดาลให้เขาฆ่าฟันกันทั่วทุกกอง กองทัพก็แตกตื่นหนีไปถึงตำบลเบธชิทธาห์ทางไปเมืองเศเร ราห์ไกล ไปจนถึงเขตเมืองอาเบลเมโฮลาห์ที่ตำบลทับบาท 23 คนอิสราเอลถูกเรียกออกมาจากกันฟทาลี และจากอาเซอร์ และจากทัมเนสเสห์ และพร้อมกันติดตามพวกมีเดียนไป

24 และกิเดโอนก็ใช้ผู้สื่อสารออกไปทั่วแดนเทือกเขาเอเฟราอิม ประกาศว่า □จงลงมารบพวกมีเดียน และยึดแควทั้งหลาย ไกลไปถึงตำบลเบธบาราห์ และแม่น้ำจอร์แดนด้วย□ เขาก็เรียกบรรดาทหารเอเฟราอิมออกมา เขาทั้งหลายยึดแควถึงเบธบาราห์ และแม่น้ำจอร์แดนไว้ 25 จับโอเรบและเศเอบเจ้านายสองคนของพวกมีเดียนได้ เขาฆ่าโอเรบเสียที่ศิลาโอเรบ และฆ่าเศเอบเสียที่บ่อย่ำงุ่นชื่อเศเอบ แล้วก็ไล่ติดตามพวกมีเดียนไป และเขานำเอาศีรษะโอเรบและเศเอบมาให้กิเดโอนที่ฟากแม่น้ำจอร์แดนข้างโน้น

8

กิเดโอนไล่ตาม จับและฆ่ากษัตริย์แห่งพวกมีเดียน

1 คนเอเฟราอิมจึงพูดกับท่านว่า □ทำไมท่านจึงกระทำแก่เราอย่างนี้ คือเมื่อท่านยกไปต่อสู้พวกมีเดียนนั้น ท่านก็ไม่ได้เชิญเราให้ไปรบด้วย□ และเขาทั้งหลายก็ต่อว่าท่านอย่างรุนแรง 2 ท่านจึงตอบเขาทั้งหลายว่า □สิ่งที่เราทำมาแล้ว จะเปรียบเทียบกับสิ่งที่ท่านทั้งหลายทำแล้วได้หรือ ผลองุ่นที่ชาวเอเฟราอิมเก็บเล็มก็ยิ่งดีกว่าผลองุ่นที่อาบีเยเซอร์เก็บเกี่ยวมิใช่หรือ 3 พระเจ้าประทานโอเรบและเศเอบเจ้านายมีเดียนไว้ในมือของท่าน ข้าพเจ้าสามารถกระทำอะไรที่จะเทียบกับท่านได้เล่า□ เมื่อท่านพูดอย่างนี้ เขาทั้งหลายก็หายโกรธ 4 กิเดโอนก็มาที่แม่น้ำจอร์แดนและข้ามไป ทั้งท่านและทหารสามร้อยคนที่อยู่ด้วย ถึงจะอ่อนเปลี้ยแต่ก็ยังติดตามไป 5 ท่านจึงพูดกับชาวเมืองสุคคทว่า □ขอขนมปังให้คนที่ติดตามเรามาบ้าง เพราะเขาอ่อนเปลี้ย เรากำลังไล่ติดตามเศบาห์และศัลมุนนากษัตริย์แห่งมีเดียน□ 6 เจ้านายของเมืองสุคคทจึงตอบว่า □มือของเศบาห์และของศัลมุนนาอยู่ในมือเจ้าแล้วหรือ เราจึงจะเอาขนมปังมาเลี้ยง

กองทัพของเจ้า□ 7 กิเดโอนจึงกล่าวว่า □ถ้าอย่างนั้นเมื่อพระเยโฮวาห์มอบเศบาห์และศัลมุนนาไว้ในมือเราแล้ว เราจะเอาหนามใหญ่แห่งถิ่นทุรกันดาร และหนามย่อยมานวดเนื้อเจ้าทั้งหลาย□ 8 ท่านก็ออกจากที่นั่นขึ้นไปยังเมืองเปนูเอล และพูดกับเขาในทำนองเดียวกัน ชาวเมืองเปนูเอลก็ตอบท่านอย่างเดียวกับที่ชาวเมืองสุคคทตอบ 9 ท่านจึงพูดกับชาวเมืองเปนูเอลด้วยว่า □เมื่อเรากลับมาด้วยสันติภาพ เราจะพังป้อมนี้ลงเสีย□ 10 ฝ่ายเศบาห์และศัลมุนนาอาศัยอยู่ที่คารโครกับกองทัพมีทหารหนึ่งหมื่นห้าพันคน เป็นกองทัพชาวตะวันออกที่เหลืออยู่ทั้งหมด เพราะว่าผู้ที่ถือดาบล้มตายเสียหนึ่งแสนสองหมื่นคน 11 กิเดโอนขึ้นไปตามทางสัญจรของคนที่อาศัยในเต็นท์ทิศตะวันออกของเมืองโนบาห์และเมืองโยกเบฮาห์เข้าโจมตีกองทัพได้แล้ว เพราะว่ากองทัพคิดว่าพ่ายแพ้ 12 เศบาห์และศัลมุนนาก็หนีไป กิเดโอนก็ไล่ติดตามไปจับเศบาห์กับศัลมุนนากษัตริย์พวกมีเดียนทั้งสององค์ได้ และทำกองทัพทั้งหมดให้แตกตื่น 13 ฝ่ายกิเดโอนบุตรชายโยอาซก็กลับจากการศึกก่อนดวงอาทิตย์ขึ้น 14 จับชายหนุ่มชาวเมืองสุคคทได้คนหนึ่ง จึงซักถามเขา ชายคนนี้ก็เขียนชื่อเจ้านายและพวกผู้ใหญ่ของเมืองสุคคทให้ รวมเจ็ดสิบเจ็ดคนด้วยกัน 15 กิเดโอนจึงมาหาชาวเมืองสุคคทกล่าวว่า □จงมาดูเศบาห์และศัลมุนนา ซึ่งเมื่อก่อนเจ้าเยาะเย้ยเราว่า □มือของเศบาห์และของศัลมุนนาอยู่ในมือเจ้าแล้วหรือเราจะได้เลี้ยงทหารที่เหน็ดเหนื่อยของเจ้าด้วยขนมปัง□□ 16 กิเดโอนก็จับพวกผู้ใหญ่ในเมืองเอาหนามใหญ่แห่งถิ่นทุรกันดาร และหนามย่อยด้วย มาสั่งสอนชาวเมืองสุคคท 17 ท่านก็พังป้อมเมืองเปนูเอล และประหารชีวิตชาวเมืองเสีย 18 ท่านจึงถามเศบาห์และศัลมุนนาว่า □คนที่เจ้าฆ่าเสียที่ทาโบริเป็น

คนแบบไหน □ เขาตอบว่า □ ท่านเป็นอย่างไร เขาก็เป็นอย่างนั้น เป็นเหมือนราชบุตรทุกคน □ ¹⁹ กิเดโอนจึงกล่าวว่า □ คนเหล่านั้นเป็นพี่น้องท้องเดียวกันกับเรา พระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์อยู่แน่ฉันใด ถ้าเจ้าไว้ชีวิตเขา เราก็จะไม่ประหารชีวิตเจ้าแน่ฉันนั้น □ ²⁰ แล้วท่านสั่งเยเธอร์บุตรหัวปีของท่านว่า □ จงลุกขึ้นฆ่าเขาทั้งสองเสีย □ แต่หนุ่มคนนั้นไม่ยอมชักดาบออก ด้วยว่าเขากลัว เพราะเขายังหนุ่มอยู่ ²¹ ฝ่ายเศบาห์กับศัลมุนนาจึงว่า □ ท่านลุกขึ้นฟันเราเองซิ เป็นผู้ใหญ่เท่าใด กำลังก็แข็งเท่านั้น □ กิเดโอนก็ลุกขึ้นฆ่าเศบาห์และศัลมุนนาเสีย แล้วเก็บเครื่องประดับที่คออูฐของเขาไว้ ²² ครั้งนั้นคนอิสราเอลก็เรียนกิเดโอนว่า □ ขอจงปกครองพวกข้าพเจ้าทั้งหลายเถิด ทั้งตัวท่านและลูกหลานของท่านสืบไปด้วย เพราะว่าท่านได้ช่วยเราทั้งหลายให้พ้นจากมือของมีเดียน □ ²³ กิเดโอนจึงตอบเขาทั้งหลายว่า □ เราจะไม่ปกครองท่านทั้งหลาย และบุตรชายของเราก็จะไม่ปกครองท่านทั้งหลาย พระเยโฮวาห์จะทรงปกครองท่านทั้งหลายเอง □ ²⁴ กิเดโอนก็บอกคนเหล่านั้นว่า □ เราจะขอสิ่งหนึ่งจากท่านทั้งหลาย คือขอให้ทุกคนถวายตุ้มหูซึ่งริบมาได้นั้น □ (ด้วยว่าคนเหล่านั้นมีตุ้มหูทองคำเพราะเป็นชนอิซมาเอล □ ²⁵ เขาก็เรียนตอบท่านว่า □ เราทั้งหลายเต็มใจจะให้ □ เขาก็ปู้ผ้าลง วางตุ้มหูซึ่งริบมาได้นั้นไว้ที่นั่น ²⁶ ตุ้มหูทองคำซึ่งท่านขอได้นั้นมีน้ำหนักหนึ่งพันเจ็ดร้อยเชเชลทองคำ นอกจากนี้ยังมีเครื่องประดับจีและฉลององศ์สีม่วงซึ่งกษัตริย์พวกมีเดียนทรง ทั้งเครื่องผูกคออูฐด้วย ²⁷ กิเดโอนก็เอาทองคำนี้ทำเป็นรูปเอโพบดเก็บไว้ที่เมืองของท่านคือโอฟราห์ และบรรดาคนอิสราเอลก็เล่นซู้กับรูปนี้กระทำให้เป็นบวงดักกิเดโอนและวงศ์วานของท่าน ²⁸ ดังนี้แหละพวกมีเดียนก็พ่ายแพ้ต่อหน้าคนอิสราเอล

ไม่อาจยกศีรษะขึ้นอีกได้เลย และแผ่นดินก็พักสงบอยู่ในสมัยของกิเดโอนถึงสี่สิบปี²⁹ ฝ่ายเยรูบบาลบุตรชายของโยอาซก็ไปอาศัยอยู่ในบ้านของตน³⁰ กิเดโอนมีบุตรชายเกิดจากบั้นเอวของท่านเจ็ดสิบคน เพราะท่านมีภรรยาหลายคน³¹ เมียน้อยของกิเดโอนที่อยู่ ณ เมืองเซเคมก็คลอดบุตรชายให้ท่านคนหนึ่งด้วย ท่านตั้งชื่อว่าอาบีเมเลค³² กิเดโอนบุตรชายของโยอาซมีอายุชราลงมากก็สิ้นชีวิต เขาฝังท่านไว้ที่เมืองโอฟราห์ของคนอาบีเยเซอร์ ในอุโมงค์ฝังศพโยอาซบิดาของท่าน

คนอิสราเอลไหว้รูปเคารพ

³³ อยู่มาเมื่อกิเดโอนสิ้นชีวิตแล้ว คนอิสราเอลก็หันกลับอีก และเล่นซู้กับพระบาอัล ถือว่าบาอัลเบรיתเป็นพระของเขาทั้งหลาย³⁴ คนอิสราเอลมิได้ระลึกถึงพระเยโฮวาห์พระเจ้าของตน ผู้ทรงช่วยเขาให้พ้นมือศัตรูทั้งหลายรอบด้าน³⁵ เขามิได้แสดงความเมตตาแก่ครอบครัวเยรูบบาลคือกิเดโอน เป็นการตอบแทนความดีทั้งสิ้นซึ่งกิเดโอนได้กระทำแก่คนอิสราเอล

9

อาบีเมเลคฆ่าบุตรชายทั้งหลายของกิเดโอน

¹ ฝ่ายอาบีเมเลคบุตรชายเยรูบบาลก็ขึ้นไปหาญาติของมารดาที่เมืองเซเคม แล้วพูดกับเขาและกับครอบครัวที่บ้านของตาวา² ขอบอกความนี้ให้เข้าหูบรรดาชาวเมืองเซเคมเถิดว่า □จะให้บุตรชายเยรูบบาลทั้งเจ็ดสิบคนครอบครองท่านทั้งหลายดี หรือจะให้ผู้เดียวปกครองดี□ ขอระลึกไว้ด้วยว่า ตัวข้าพเจ้านี้เป็นกระดูกและเนื้อเดียวกับท่านทั้งหลาย□

3 ฝ่ายญาติของมารดาของเขาก็กล่าวคำทั้งหมดเหล่านี้ให้เข้าหุบรรดาชาวเซเคม จิตใจของชาวเมืองก็เอนเอียงเข้าข้างอาบีเมเลค ด้วยเขากล่าวกันว่า □เขาเป็นญาติของเรา□
 4 เขาจึงเอาเงินเจ็ดสิบบัณเฑาะออกจากวิหารพระบาอัลเบริทมอบให้อาบีเมเลค อาบีเมเลคก็เอาเงินนั้นไปจ้างนักเลงหัวไม้ไว้ติดตามตน 5 เขาจึงไปที่บ้านบิดาของเขาที่เมืองโอฟราห์ฆ่าพี่น้องของตน คือบุตรชายเยรูบบาอัลทั้งเจ็ดสิบคนที่ศิลาแผ่นเดียว เหลือแต่โยธามบุตรชายสุดท้องของเยรูบบาอัล เพราะเขาซ่อนตัวเสีย 6 ชาวเมืองเซเคมและชาววงศ์วานมิลโลทั้งสืงก็มาประชุมพร้อมกัน ตั้งอาบีเมเลคให้เป็นกษัตริย์ที่ข้างที่ราบแห่งเสาสำคัญที่อยู่ในเมืองเซเคม 7 เมื่อมีคนไปบอกโยธาม เขาก็ขึ้นไปยืนอยู่บนยอดภูเขาเกริซิม แผดเสียงร้องให้เขาทั้งหลายฟังว่า □ชาวเมืองเซเคมเอ๋ย ขอจงฟังข้าพเจ้า เพื่อพระเจ้าจะทรงฟังเสียงของท่าน 8 ครั้งหนึ่งต้นไม้ต่างๆ ได้ออกไปเจิมต้นไม้ต้นหนึ่งไว้เป็นกษัตริย์ เขาจึงไปเชิญต้นมะกอกเทศว่า □เชิญท่านปกครองเราเถิด□
 9 แต่ต้นมะกอกเทศตอบเขาว่า □จะให้เราทิ้งน้ำมันของเราซึ่งเขาใช้ถวายเกียรติแด่พระเจ้าและแก่มนุษย์ เพื่อไปกวัดแกว่งอยู่เหนือต้นไม้ทั้งปวงหรือ□ 10 แล้วต้นไม้เหล่านั้นจึงไปพูดกับต้นมะเดื่อว่า □เชิญท่านมาปกครองเหนือเราเถิด□ 11 แต่ต้นมะเดื่อตอบเขาว่า □จะให้เราทิ้งรสหวานและผลดีของเราเสีย และไปกวัดแกว่งอยู่เหนือต้นไม้ทั้งหลายหรือ□ 12 ต้นไม้เหล่านั้นก็ไปพูดกับเถาองุ่นว่า □เชิญท่านมาปกครองเหนือเราเถิด□ 13 แต่เถาองุ่นกล่าวว่า □จะให้เราทิ้งน้ำองุ่นของเรา อันเป็นที่ชื่นใจพระเจ้าและมนุษย์ ไปกวัดแกว่งอยู่เหนือต้นไม้ทั้งหลายหรือ□ 14 บรรดาต้นไม้ก็ไปพูดกับต้นหนามว่า □เชิญท่านมาปกครองเหนือเราเถิด□ 15 ต้นหนาม

จึงตอบต้นไม้อีกว่า □ ถ้าแม่ท่านทั้งหลายจะเจิมตั้งเรา ให้เป็นกษัตริย์ของเจ้าทั้งหลายจริงๆ จงมาอาศัยใต้ร่มของเราเถิด มิฉะนั้นก็ให้ไฟเกิดจากต้นหนามเผาผลาญต้นสน สีดาร์เลบานอนเสีย □ 16 ฉะนั้นบัดนี้ซึ่งเจ้าทั้งหลายตั้งอาบีเมเลคเป็นกษัตริย์นั้น ถ้าทำด้วยความจริงใจและเที่ยงธรรม และถ้าได้กระทำให้เหมาะต่อเยรูบาอัสและครอบครัวของท่าน สมกับความดีที่มีต่อท่านได้กระทำไว้ 17 (ด้วยว่าบิดาของเราได้รับฟุ้งเพื่อเจ้าทั้งหลาย และเสียงชีวิตช่วยเจ้าทั้งหลายให้พ้นจากมือพวกมิเดียน 18 แต่ในวันนี้เจ้าทั้งหลายได้ลุกขึ้นประทุษร้ายต่อครอบครัวบิดาของเรา ได้ฆ่าบุตรชายทั้งเจ็ดสิบคนของท่านเสียบนศิลาแผ่นเดียว แล้วตั้งอาบีเมเลคบุตรชายของสาวคนใช้ขึ้นเป็นกษัตริย์ปกครองเหนือชาวเซเคม เพราะว่าเขาเป็นญาติของเจ้าทั้งหลาย □ 19 ถ้าเจ้าทั้งหลายได้กระทำด้วยความจริงใจและเที่ยงธรรมต่อเยรูบาอัสและครอบครัวของท่านในวันนี้ ก็จงชื่นชมในอาบีเมเลคเถิด และให้เขามีความชื่นชมยินดีในเจ้าทั้งหลายด้วย 20 แต่ถ้าไม่เป็นอย่างนั้น ก็ขอให้ไฟออกมาจากอาบีเมเลค เผาผลาญชาวเมืองเซเคมและวงศ์วานมิลโล และให้ไฟออกมาจากชาวเมืองเซเคมและจากวงศ์วานมิลโลเผาผลาญอาบีเมเลคเสีย □ 21 โยธามก็รีบหนีไปยังเบเออร์อาศัยอยู่ที่นั่น เพราะกลัวอาบีเมเลคพี่ชายของตน 22 เมื่ออาบีเมเลคครอบครองอิสราเอลอยู่ได้สามปีแล้ว 23 พระเจ้าทรงใช้วิญญาณชั่วเข้าแทรกกระหว่างอาบีเมเลคกับชาวเมืองเซเคม ชาวเมืองเซเคมก็ทรยศต่ออาบีเมเลค 24 เพื่อความทารุณที่เขาได้กระทำแก่บุตรชายเจ็ดสิบคนของเยรูบาอัสจะสนอง และโลหิตของคนเหล่านั้นจะได้ตกแก่อาบีเมเลค พี่น้องผู้ได้ประหารเขาและตกแก่ชาวเมืองเซเคม ผู้เสริมกำลังมีอาบีเมเลคให้ฆ่าพี่น้องของตน 25 ชาวเมืองเซเคมได้วางคนชุ่มช่อนไว้

คอยดักอาบีเมเลคที่บนยอดภูเขา เขาก็ปล้นคนทั้งปวงที่ผ่านไปมาทางนั้น และมีคนบอกอาบีเมเลคให้ทราบ 26 ฝ่ายกาอัลบุตรชายเอเบดกับญาติของเขาเข้าไปในเมืองเซเคม ชาวเซเคมไว้เนื้อเชื่อใจกาอัล 27 จึงพากันออกไปในสวนองุ่นเก็บผลมาฆ่า ทำการเลี้ยงสมโภชในวิหารพระของเขา เขาได้รับประทานและดื่ม และด่าแข่งอาบีเมเลคด้วย 28 กาอัลบุตรชายเอเบดจึงกล่าวว่า □อาบีเมเลคคือใคร และเราชาวเซเคมเป็นใครกันจึงต้องมาปรนนิบัติเขา เขาเป็นบุตรชายของเยรูบาอ์ลมิใช่หรือ และเศบูลเป็นเจ้าหน้าที่ของเขามิใช่หรือ จงปรนนิบัติคนฮาโมร์บิดาของเซเคมเถิด เราจะปรนนิบัติอาบีเมเลคทำไมเล่า 29 ถ้าคนเมืองนี้อยู่ใต้ปกครองเรานะ เราจะถอดอาบีเมเลคเสีย□ เขาจึงทำอาบีเมเลคว่า □จงเพิ่มกองทัพของท่านขึ้นแล้วออกมาเถิด□ 30 พอเศบูลเจ้าเมืองไต้ยินถ้อยคำของกาอัลบุตรชายเอเบดก็โกรธ 31 จึงส่งผู้สื่อสารไปยังอาบีเมเลคอย่างลับๆกล่าวว่า □ดูเถิด กาอัลบุตรชายเอเบดและญาติของเขามาที่เมืองเซเคม ดูเถิด พวกเขาขู่ว่าจะแห่เมืองนั้นให้ต่อสู้กับท่าน 32 ฉะนั้นบัดนี้ขอท่านจงลุกขึ้นในเวลากลางคืน ทั้งท่านและคนที่อยู่กับท่าน ไปซุ่มคอยอยู่ในทุ่งนา 33 รุ่งเช้าพอดวงอาทิตย์ขึ้นท่านจงลุกขึ้นแต่เช้าตรู่วิบุกรุกเข้าเมือง และดูเถิด เมื่อกาอัลกับกองทัพออกมาต่อสู้ท่าน ท่านจงกระทำแก่เขาตามแต่โอกาสจะอำนวย□ 34 ฝ่ายอาบีเมเลค และกองทัพทั้งสิ้นที่อยู่กับท่านก็ลุกขึ้นในเวลากลางคืน แบ่งออกเป็นสี่กองไปซุ่มคอยสู้เมืองเซเคม 35 กาอัลบุตรชายเอเบดก็ออกไปยืนอยู่ที่ทางเข้าประตูเมือง อาบีเมเลคก็ลุกขึ้นพร้อมกับกองทัพที่อยู่กับท่าน ออกมาจากที่ซุ่มซ่อน 36 และเมื่อกาอัลเห็นกองทัพ จึงพูดกับเศบูลว่า □ดูเถิด กองทัพกำลังเคลื่อนลงมาจายอดภูเขา□ เศบูลตอบเขาว่า

□ท่านเห็นเงาภูเขาเป็นคนไปกระมัง□ 37 กาอัลพูดขึ้นอีกว่า □ดูซิ กองทัพกำลังออกมาจากกลางแผ่นดินกองหนึ่ง และ กองทัพอีกกองหนึ่งกำลังออกมาจากทางที่ราบเมโอเนนิม□ 38 เศบูลก็กล่าวแก่กาอัลว่า □ปากของท่านอยู่ที่ไหนเดี๋ยวนี้ ท่านผู้ที่กล่าวว่า □อาบีเมเลคคือผู้ใด ที่เราต้องปรนนิบัติ□ คนเหล่านี้เป็นคนที่ท่านหมิ่นประมาทมิใช่หรือ จงยกออกไปสู้รบกับเขาเถิด□ 39 กาอัลก็เดินนำหน้ากองทัพเซเคมออกไปต่อสู้กับอาบีเมเลค 40 อาบีเมเลคก็ขับไล่กาอัลหนีไป มีคนถูกบาดเจ็บล้มตายเป็นอันมาก จนถึงทางเข้าประตูเมือง 41 ฝ่ายอาบีเมเลคก็อาศัยอยู่ที่อารูมาห์ และเศบูลก็ขับไล่ กาอัลกับญาติของเขาออกไปไม่ให้อยู่ที่เซเคมต่อไป 42 ต่อมารุ่งขึ้น มีชาวเมืองออกไปที่ทุ่งนา อาบีเมเลคก็ทราบเรื่อง 43 ท่านจึงแบ่งคนของท่านออกเป็นสามกอง ชุ่มคอยอยู่ที่ทุ่งนา ท่านมองดู ดูเถิด คนออกมาจากในเมือง ท่านจึงลุกขึ้นประหารเขา 44 ส่วนอาบีเมเลคกับทหารที่อยู่ด้วยก็รุกไปยืนอยู่ที่ทางเข้าประตูเมือง ฝ่ายทหารอีกสองกองก็รุกเข้าโจมตี คนทั้งหมดที่ในทุ่งนาประหารเสีย 45 อาบีเมเลคโจมตีเมืองนั้นตลอดวันยังค่ำ ยึดเมืองนั้นได้ และฆ่าฟันประชาชนที่อยู่ในเมืองนั้นเสีย ทั้งทำลายเมืองนั้นเสียด้วย แล้วก็หว่านเกลือลงไป 46 เมื่อบรรดาชาวบ้านหออเซเคมได้ยินเช่นนั้น ก็หนีเขาไปอยู่ในป้อมในวิหารของพระเบรีท 47 มีคนไปเรียนอาบีเมเลคว่า บรรดาชาวบ้านหออเซเคมไปมั่วสุมกันอยู่ 48 อาบีเมเลคก็ขึ้นไปบนภูเขาศัลโมน ทั้งท่านกับบรรดาคนที่อยู่ด้วย อาบีเมเลคถือขวานตัดกิ่งไม้ใส่บาแบกมา ท่านจึงบอกคนที่อยู่ด้วยว่า □เจ้าเห็นข้าทำอะไร จงรีบไปทำอย่างข้าเถิด□ 49 ดังนั้นคนทั้งปวงก็ตัดกิ่งไม้แบกตามอาบีเมเลคไปสุมไว้ ณ ที่ป้อม แล้วก็จุดไฟเผาป้อมนั้น ชาวบ้านหออเซเคมก็ตายหมด

ด้วย ทั้งชายและหญิงประมาณหนึ่งพันคน

อาบีเมเลคถูกทำลาย

50 อาบีเมเลค ไปยังเมืองเบเบศตั้งค่ายประชิดเมืองเบเบศไว้ และยึดเมืองนั้นได้ 51 แต่ในเมืองมีหอรบแห่งหนึ่ง ประชาชนเมืองนั้นทั้งสิ้นก็หนีเข้าไปอยู่ในหอทั้งผู้ชายและผู้หญิง ปิดประตูขังตนเองเสีย เขาก็ขึ้นไปบนหลังคาหอรบ 52 อาบีเมเลคยกมาถึงหอรบนี้ ได้ต่อสู้กัน จนเข้ามาใกล้ประตูหอรบได้ จะเอาไฟเผา 53 มีหญิงคนหนึ่งเอาหินโมชันบนทุ่มศีรษะอาบีเมเลค กะโหลกศีรษะของท่านแตก 54 ท่านจึงรีบร้องบอกคนหนุ่มที่ถืออาวุธของท่านว่า □เอาดาบฟันเราเสีย เพื่อคนจะไม่กล่าวว่า □ผู้หญิงคนหนึ่งฆ่าเขาตาย□ ชายหนุ่มของท่านคนนั้นก็แทงท่านทะลุถึงแก่ความตาย 55 เมื่อคนอิสราเอลเห็นว่าอาบีเมเลคสิ้นชีวิตแล้ว ต่างคนก็กลับไปยังที่ของตน 56 ดังนี้แหละพระเจ้าทรงสนองความชั่วที่อาบีเมเลคได้กระทำต่อบิดาของตนที่ได้ฆ่าพี่น้องเจ็ดสิบคนของตนเสีย 57 และพระเจ้าทรงกระทำให้บรรดาความชั่วร้ายของชาวเซเคมกลับตกบนศีรษะของเขาทั้งหลายเอง คำสาปแช่งของโยธามบุตรชายเยรูบบาลก็ตกอยู่บนเขาทั้งหลาย

10

โธลากับยาอีร์เป็นผู้วินิจฉัยของอิสราเอล

1 ต่อจากอาบีเมเลคมีคนอื่นขึ้นมาช่วยอิสราเอลให้พ้นชื่อโธลาบุตรชายของปุวาห์ผู้เป็นบุตรชายของโดโด คนอิสราเอล และเขาอยู่ที่เมืองซามิร์ในแดนเทือกเขาเอเฟราอิม 2 ท่านวินิจฉัยอิสราเอลอยู่ยี่สิบสามปี แล้วท่านก็สิ้นชีวิต เขาฝังศพท่านไว้ที่เมืองซามิร์ 3 ต่อมายาอีร์คนกิเลอาดได้ขึ้นมาและท่านวินิจฉัยอิสราเอลอยู่ยี่สิบสองปี 4 ท่านมีบุตรชาย

สามสิบคน ซึ่งลูกลาสสามสิบตัว และมีเมืองอยู่สามสิบหัวเมือง เรียกว่าเมืองฮาโวทยาอีร์จนทุกวันนี้ ซึ่งอยู่ในแผ่นดินกิเลอาด 5 ยาอีร์ก็สิ้นชีวิตและถูกฝังไว้ที่เมืองคาโมน

พระเจ้าทรงพระพิโรธคนที่ไหว้รูปเคารพ

6 คนอิสราเอลก็กระทำชั่วในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์อีก ไปปรนนิบัติพระบาอัล พระอัชทาโรท พวกพระของเมืองซีเรีย พวกพระของเมืองไซดอน พวกพระของเมืองโมอับ พวกพระของคนอัมโมน พวกพระของคนฟีลิสเตีย และละทิ้งพระเยโฮวาห์เสีย หาได้ปรนนิบัติพระองค์ไม่ 7 และพระพิโรธของพระเยโฮวาห์ก็พลุ่งขึ้นต่ออิสราเอล จึงทรงขายเขาไว้ในมือของคนฟีลิสเตียและในมือของคนอัมโมน 8 เขาได้ข่มเหงและบีบบังคับคนอิสราเอลในปีนั้น คือคนอิสราเอลทั้งปวงที่อยู่ปากแม่น้ำจอร์แดนข้างโน้นในแผ่นดินของคนอาโมไรต์ ซึ่งอยู่ในกิเลอาดสิบแปดปี 9 ทั้งคนอัมโมนได้ข้ามแม่น้ำจอร์แดน ไปต่อสู้กับยูดาห์และต่อสู้กับเบนยามิน และต่อสู้กับวงศัวานเอฟราอิม ดังนั้นอิสราเอลจึงเดือดร้อนอย่างยิ่ง 10 และคนอิสราเอลร้องทุกข์ต่อพระเยโฮวาห์ว่า ข้าพระองค์ทั้งหลายได้กระทำบาปต่อพระองค์ เพราะว่าข้าพระองค์ได้ทอดทิ้งพระเจ้าของข้าพระองค์เสีย และปรนนิบัติพระบาอัล 11 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับคนอิสราเอลว่า เรามิได้ช่วยเจ้าให้พ้นจากชาวอียิปต์จากคนอามไรต์จากคนอัมโมน และจากคนฟีลิสเตียหรือ 12 ทั้งคนไซดอน คนอามาเลข และชาวมาโอน ได้บีบบังคับเจ้า เจ้าได้ร้องทุกข์ถึงเราและเราได้ช่วยเจ้าให้พ้นมือเขาทั้งหลาย 13 แม้กระนั้นเจ้าทั้งหลายยังได้ละทิ้งเรา และปรนนิบัติพระอื่น ฉะนั้นเราจึงจะไม่ช่วยเจ้าทั้งหลายให้พ้นอีกต่อไป 14 จงไปร้องทุกข์ต่อพระซึ่งเจ้าทั้งหลายได้เลือกเกิด ให้พระเหล่านั้นช่วยเจ้าให้พ้นในยามทุกข์เดือดร้อนนี้ 15 และคนอิสราเอลกราบทูล

พระเยโฮวาห์ว่า □ข้าพระองค์ทั้งหลายได้กระทำความบาปแล้ว ขอ
 พระองค์ทรงกระทำตามที่พระองค์ทรงเห็นชอบ ข้าพระองค์
 ขอวิงวอนเพียงว่า ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้พ้นในวันนี้เถิด
 □ 16 ดังนั้นเขาทั้งหลายจึงเลิกถือพระอื่น และปรนนิบัติพระ
 เยโฮวาห์ ฝ่ายพระองค์ทรงเตือนร้อนพระทัยด้วยความทุกข์
 เชิญของอิสราเอล 17 ฝ่ายคนอัมโมนก็ถูกเรียกให้มาพร้อม
 กัน เขาได้ตั้งค่ายในกิเลอาด และคนอิสราเอลก็มาพร้อมกัน
 ตั้งค่ายอยู่ที่มิสปาห์ 18 และประชาชนกับพวกประมุขของคน
 กิเลอาดพูดกันว่า □ผู้ใดที่จะเป็นคนแรกที่จะเข้าต่อสู้กับคน
 อัมโมน ผู้นั้นจะเป็นหัวหน้าของชาวกิเลอาดทั้งหมด□

11

เยฟธาห์สู้รบกับคนอัมโมน

1 เยฟธาห์คนกิเลอาดเป็นทแกล้วทหาร แต่เป็นบุตรชาย
 ของหญิงแพศยา กิเลอาดให้กำเนิดบุตรชื่อเยฟธาห์ 2 ภรรยา
 แท้ของกิเลอาดคลอดบุตรชายหลายคน และเมื่อพวกบุตร
 เหล่านั้นโตขึ้นแล้ว จึงปลุกไสเยฟธาห์ออกไปเสียโดยกล่าวว่า
 □เจ้าจะมี ส่วนใน มรดก ของ ครอบครัว บิดา เรา ไม่ได้
 เพราะเจ้า เป็น ลูก ของ หญิง คน อื่น□ 3 เยฟธาห์จึงหนี จาก
 พี่น้องของตน ไปอาศัยอยู่ที่แผ่นดินโทบ พวกนักเลงก็มั่ว
 สุมกับเยฟธาห์และติดตามเขาไป 4 ต่อมาภายหลังคนอัม
 โมนได้ทำสงครามกับคนอิสราเอล 5 และเมื่อคนอัมโมนทำ
 สงครามกับอิสราเอลนั้น พวกผู้ใหญ่ของเมืองกิเลอาดได้
 ไป เพื่อจะพาเยฟธาห์มา จาก แผ่นดิน โทบ 6 เขา กล่าว แก่
 เยฟธาห์ว่า □จงมาเป็นหัวหน้าของเรา เพื่อเราจะได้ต่อสู้กับ
 คนอัมโมน□ 7 แต่เยฟธาห์ก็กล่าวแก่พวกผู้ใหญ่ของกิเลอาด
 ว่า □ท่านไม่ได้เกลียดข้าพเจ้า และขับไล่ข้าพเจ้าเสียจาก

ครอบครัวบิดาของข้าพเจ้าดอกหรือ เมื่อคราวทุกซัยกท่าน จะมาหาข้าพเจ้าทำไมเล่า□ 8 พวกผู้ใหญ่ของกิเลอาดจึง กล่าวแก่เยฟธาห์ว่า □เหตุที่เรากลับมาหาท่าน ณ บัดนี้ ก็ ด้วยต้องการให้ท่านไปกับเราสู้รบกับคนอัมโมน แล้วมาเป็น หัวหน้าของเราที่จะปกครองชาวกิเลอาดทั้งปวง□ 9 เยฟธาห์ จึงกล่าวแก่พวกผู้ใหญ่ของกิเลอาดว่า □ถ้าท่านให้ข้าพเจ้า กลับบ้านเพื่อทำศึกกับคนอัมโมน และถ้าพระเยโฮวาห์ทรง มอบเขา ไว้ต่อหน้าข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะได้เป็นหัวหน้าของ ท่านหรือเปล่า□ 10 พวกผู้ใหญ่ของกิเลอาดจึงตอบเยฟธาห์ ว่า □พระเยโฮวาห์ทรงเป็นพยานระหว่างเรา เราจะกระทำ ตามที่ท่านสั่งทุกประการ□ 11 เยฟธาห์จึง ไปกับพวกผู้ใหญ่ ของกิเลอาด และประชาชนก็ตั้งท่านให้เป็นหัวหน้าและเป็น ประมุขของเขา แล้วเยฟธาห์ก็กล่าวคำที่ตกลงกันทั้งสิ้นต่อ พระพิภคตรัพระเยโฮวาห์ที่เมืองมิสปาห์ 12 เยฟธาห์จึงส่งผู้ สื่อสาร ไปยังกษัตริย์คนอัมโมนถามว่า □ท่านมีเรื่องอะไร กับข้าพเจ้า ท่านจึงยกมาต่อสู้กับแผ่นดินของข้าพเจ้า□ 13 กษัตริย์คนอัมโมนตอบผู้สื่อสารของเยฟธาห์ว่า □เพราะว่า เมื่ออิสราเอลยกออกมาจากอียิปต์ได้ยึดแผ่นดินของเรา ไป ตั้งแต่แม่น้ำอารโนนถึงแม่น้ำยับบอกและถึงแม่น้ำจอร์แดน ฉะนั้นบัดนี้ขอคืนแผ่นดินเหล่านั้นเสียโดยดี□ 14 และ เยฟธาห์ก็ส่งผู้สื่อสารไปหากษัตริย์คนอัมโมนอีก 15 ให้กล่าว ว่า □เยฟธาห์กล่าวดังนั้นว่า อิสราเอลมิได้ยึดแผ่นดินของโม อับ หรือแผ่นดินของคนอัมโมน 16 แต่เมื่ออิสราเอลออกจาก อียิปต์ เขาได้เดินไปทางถิ่นทุรกันดารถึงทะเลแดง และมา ถึงคาเดช 17 อิสราเอลจึงส่งผู้สื่อสาร ไปยังกษัตริย์เอโดม กล่าวว่ □ข้าพเจ้าขออนุญาตยกผ่านแผ่นดินของท่านไป□ แต่กษัตริย์เอโดมไม่ฟัง และได้ส่งคำขอเช่นเดียวกันไปยัง กษัตริย์เมืองโมอับด้วย แต่ท่านก็ไม่ตกลง ดังนั้นอิสราเอล

จึงยับยั้งอยู่ที่คาเดซ 18 แล้วเขาก็เดินไปในถิ่นทุรกันดาร
อ้อมแผ่นดินเอโดม และแผ่นดินโมอับ และมาทางด้านตะวันออก
ของแผ่นดินโมอับ และตั้งค่ายอยู่ที่ปากแม่น้ำอารโนน
ข้างโน้น แต่เขามีได้เข้าไปในเขตแดนของโมอับ เพราะ
แม่น้ำอารโนนเป็นพรมแดนของโมอับ 19 อิสราเอลจึงส่ง
ผู้สื่อสารไปหาสิโหนกษัตริย์คนอาโมไรต์ กษัตริย์กรุงเฮชบอน
อิสราเอลเรียนท่านว่า □ขอให้พวกข้าพเจ้ายกผ่านแผ่นดิน
ของท่าน ไปยังสถานที่ของข้าพเจ้า□ 20 แต่สิโหนไม่วางใจ
ที่จะให้อิสราเอลยกผ่านเขตแดนของตน ฉะนั้นสิโหนจึงได้
รวบรวมประชาชนทั้งหมดของท่าน ตั้งค่ายอยู่ที่ยาฮาส และ
สู้รบกับอิสราเอล 21 และพระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอล
ทรงมอบสิโหนและประชาชนทั้งหมดของท่าน ไว้ในมืออิสรา
เอล คนอิสราเอลก็โจมตีเขา อิสราเอลจึงยึดครองแผ่นดิน
ทั้งสินของคนอาโมไรต์ผู้ซึ่งเป็นชาวเมืองนั้น 22 และเขา
ยึดเขตแดนทั้งหมดของคนอาโมไรต์ตั้งแต่แม่น้ำอารโนน
ถึงแม่น้ำยับบอก และตั้งแต่ถิ่นทุรกันดารถึงแม่น้ำจอร์แดน
23 ดังนั้น พระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอลจึงขับไล่คน
อาโมไรต์ออกเสียต่อหน้าอิสราเอลประชาชนของพระองค์
ฝ่ายท่านจะมาถือเอาเป็นกรรมสิทธิ์เช่นนั้นหรือ 24 ท่านไม่
ถือกรรมสิทธิ์สิ่งซึ่งพระเคโมชพระของท่านมอบให้ท่านยึด
ครองดอกหรือ พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราขับไล่ผู้ใดไป
ให้พ้นหน้าเรา เราก็ยึดครองที่ของผู้นั้น 25 ฝ่ายท่านจะติกว่า
บาลาคบุตรชายสิปโปร์กษัตริย์เมืองโมอับหรือ ท่านเคยแข่ง
ขันกับอิสราเอลหรือ ท่านเคยต่อสู้กับเขาทั้งหลายหรือ 26 เมื่
่ออิสราเอลอาศัยอยู่ในกรุงเฮชบอนและชนบทของกรุงนั้น
และในเมืองอาโรเออร์และชนบทของเมืองนั้น และอยู่ใน
บรรดาหัวเมืองที่ตั้งอยู่ตามฝั่งแม่น้ำอารโนนถึงสามร้อยปี
ทำไมท่านไม่เรียกคืนเสียภายในเวลานั้นแล้ว 27 ฉะนั้นข้าพเจ้า

จึงมิได้กระทำความผิดต่อท่าน แต่ท่านได้กระทำความผิดต่อข้าพเจ้าในการที่ทำสงครามกับข้าพเจ้า ขอพระเยโฮวาห์จอมผู้พิพากษาเป็นผู้ทรงพิพากษาระหว่างคนอิสราเอลและคนอัมโมนในวันนี้ □ 28 แต่กษัตริย์ของคนอัมโมนมิได้เชื่อฟังในคำของเยฟธาห์ซึ่งท่านส่งไปให้ 29 พระวิญญานของพระเยโฮวาห์ก็มาสถิตกับเยฟธาห์ ท่านจึงยกผ่านกิเลอาดและมนัสเสห์และผ่านมิสปาห์แห่งกิเลอาด และจากมิสปาห์แห่งกิเลอาด ท่านยกผ่านต่อไปถึงที่คนอัมโมน

คำสาบานอันไร้ปัญญาของเยฟธาห์

30 และเยฟธาห์ปฏิญาณต่อพระเยโฮวาห์ว่า □ ถ้าพระองค์ทรงมอบ คนอัมโมน ไว้ในมือของข้าพระองค์แล้ว 31 ผู้ใดที่ออกมาจาก ประตู เรือน ของ ข้าพระองค์ เพื่อ ต้อนรับ ข้าพระองค์เมื่อข้าพระองค์กลับมาจากคนอัมโมนนั้นด้วยความสงบแล้ว ผู้นั้นจะต้องเป็นของของพระเยโฮวาห์ และข้าพระองค์จะถวายผู้นั้นเป็นเครื่องเผาบูชา □ 32 แล้วเยฟธาห์จึงยกข้ามไปสู้รบกับคนอัมโมน และพระเยโฮวาห์ทรงมอบเขาไว้ในมือของท่าน 33 และท่านได้ประหารเขาจากอาโรเออร์จนถึงที่ใกล้เมืองมินนิทราวมยิบหัวเมือง และไกลไปจนถึงที่ราบแห่งสวนองุ่น ผู้คนล้มตายมาก คนอัมโมนจึงพ่ายแพ้ต่อหน้าคนอิสราเอล 34 แล้วเยฟธาห์ก็กลับมาบ้านที่มีสปาห์ตูดเกิด บุตรสาวของท่านถือรำมะนาเดินโลดออกมาต้อนรับท่าน เธอเป็นบุตรคนเดียว นอกจากบุตรสาวคนนี้ท่านไม่มีบุตรชายและบุตรสาวเลย 35 และต่อมาเมื่อท่านเห็นเธอแล้ว ท่านก็ฉีกเสื้อผ้าของท่าน กล่าวว่า □ อนิจจา ลูกสาวเอ๋ย เจ้าให้พ่อแ่แล้ว เพราะเจ้าเป็นเหตุให้พ่อเดือดร้อนมากยิ่งขึ้น เพราะพ่อได้อำบากปฏิญาณต่อพระเยโฮวาห์ไว้ จะคืนค่าก็ไม่ได้ □ 36 เธอจึงพูดกับพ่อว่า □ คุณพ่อขา เมื่อคุณพ่อออกปาก

สัญญา กับพระเยโฮวาห์ไว้อย่างไร ขอคุณพ่อกระทำกับลูก ตามคำที่ออกจากปากของคุณพ่อเถิด เพราะพระเยโฮวาห์ ได้ทรงแก้แค้นคนอัมโมนศัตรูเพื่อคุณพ่อแล้ว□ 37 และเธอ พุดกับบิดาของเธอว่า □ขอให้ลูกอย่างนี้เถิด ขอปล่อยลูกไว้ สักสองเดือน ลูกจะได้จากบ้านและลงไปบนภูเขา ร้องให้ คร่ำครวญถึงความเป็นพรหมจารีของลูก ลูกกับเพื่อนๆ ของ ลูก□ 38 ท่านจึงตอบว่า □ไปเถิด□ และท่านก็ปล่อยเธอไปสอง เดือน เธอก็ออกไป เธอและพวกเพื่อนของเธอแล้วร้องให้ คร่ำครวญถึงความเป็นพรหมจารีของเธอบนภูเขา 39 อยู่มา เมื่อครบสองเดือนแล้ว เธอก็กลับมาหาบิดาของเธอ และ ท่านก็กระทำกับเธอตามคำปฏิญาณที่ได้ปฏิญาณไว้ เธอยัง ไม่เคยสมสู่กับชายใดเลย และก็เป็นที่ธรรมนิยมในอิสราเอล 40 คือที่บุตรสาวชาวอิสราเอล ไปร้องไห้ไว้ทุกข์ให้บุตรสาว ของเยเฟธาห์คนกิเลอาดปีละสี่วัน

12

เยเฟธาห์ชนะคนเอฟราอิม

1 ฝ่ายคนเอฟราอิมมาพร้อมกันข้ามไปทางเหนือ พุดกับเยเฟธาห์ว่า □เหตุใดท่านยกข้ามไปรบคนอัมโมน แต่ไม่เรียกเราไปด้วย เราจะจุดไฟเผาเรือนทับท่านเสีย□ 2 เยเฟธาห์จึงตอบเขาว่า □ข้าพเจ้ากับประชาชนติดการศึกษา ใหญ่กับคนอัมโมน เมื่อข้าพเจ้าเรียกท่านให้ช่วย ท่านไม่ ได้ช่วยเราให้พ้นมือเขา 3 เมื่อข้าพเจ้าเห็นว่าท่านไม่ช่วย ข้าพเจ้าแล้ว ข้าพเจ้าก็เสี่ยงชีวิตของข้าพเจ้าข้ามไปรบกับ คนอัมโมน และพระเยโฮวาห์ทรงมอบเขาไว้ในมือของ ข้าพเจ้า วันนี้ท่านจะขึ้นมาทำศึกกับข้าพเจ้าด้วยเหตุอันใด□ 4 เยเฟธาห์จึงรวบรวมบรรดาชาวกิเลอาดสู้รบกับคนเอฟรา อิม คนกิเลอาดก็ประหารคนเอฟราอิม เพราะเขากล่าวว่า □

เจ้าชาวกิเลอาด เจ้าเป็นคนหลบหนีของชาวเอฟราอิมท่ามกลางคนเอฟราอิมและมนัสเสห์⁵ ชาวกิเลอาดก็เข้ายึดทำข้ามแม่น้ำจอร์แดนไว้ไม่ให้คนเอฟราอิมข้าม เมื่อคนเอฟราอิมที่หลบหนีคนใดมาบอกว่า □ขอให้ข้ามไปที่เถิด□ คนกิเลอาดจะถามเขาว่า □เจ้าเป็นคนเอฟราอิมหรือ□ เมื่อเขาตอบว่า □เปล่า□⁶ เขาจะบอกว่า □จงว่าคำว่าซิบโบลเถ□ คนนั้นจะว่า □ซิบโบลเถ□ เพราะคนเอฟราอิมออกเสียงคำนี้ไม่ชัด เขาจึงจับคนนั้นและฆ่าเสียที่ทำข้ามแม่น้ำจอร์แดน คราวนั้นมีคนเอฟราอิมตายสี่หมื่นสองพันคน⁷ เยฟธาห์วินิจฉัยยอสร่าเอลอยู่หกปี แล้วเยฟธาห์ชาวกิเลอาดก็สิ้นชีวิตและถูกฝังไว้ในหัวเมืองหนึ่งในกิเลอาด

ผู้วินิจฉัยอิบซาน เอลอนและอับโดน

⁸ ถัดเยฟธาห์มาคืออิบซานแห่งเบรเลเฮม ได้วินิจฉัยยอสร่าเอล⁹ ท่านมีบุตรชายสามสิบคน และบุตรสาวสามสิบคน ท่านให้แต่งงานกับคนนอกตระกูลของท่าน และท่านนำบุตรสามสิบคนของคนนอกตระกูลมาให้แก่บุตรชายของท่าน ท่านวินิจฉัยยอสร่าเอลอยู่เจ็ดปี¹⁰ แล้วอิบซานก็สิ้นชีวิตถูกฝังไว้ที่เบรเลเฮม¹¹ ถัดท่านมา เอลอนคนเศบูลุนวินิจฉัยยอสร่าเอล และท่านวินิจฉัยยอสร่าเอลสิบปี¹² แล้วเอลอนคนเศบูลุนก็สิ้นชีวิต และถูกฝังไว้ที่อัยยาโลนในเขตแดนของคนเศบูลุน¹³ ถัดท่านมา อับโดนบุตรชายฮิลเลลชาวปีราโธวินิจฉัยยอสร่าเอล¹⁴ ท่านมีบุตรชายสี่สิบคน และหลานชายสามสิบคน ซึลาเจ็ดสิบตัว ท่านวินิจฉัยยอสร่าเอลอยู่แปดปี¹⁵ แล้วอับโดนบุตรชายฮิลเลลชาวปีราโธก็สิ้นชีวิตถูกฝังไว้ที่ปีราโธในเขตแดนของเอฟราอิมในแดนเทือกเขาของคนอามาเลซ

13

ความบาปของคนอิสราเอล บิดามารดาของแซมสัน

1 คนอิสราเอลก็กระทำชั่วในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์อีก พระเยโฮวาห์จึงทรงมอบเขาไว้ในมือของคนฟีลิสเตียสี่สิบปี 2 มีชายคนหนึ่งเป็นชาวโศราห์คนครอบครัวดานชื่อมาโนอาห์ ภรรยาของท่านเป็นหมัน ไม่มีบุตรเลย 3 ทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์มาปรากฏแก่นางนั้น กล่าวแก่นางว่า □ ดูเถิด บัดนี้เจ้าเป็นหมันไม่มีบุตร แต่เจ้าจะตั้งครรภ์คลอดบุตรเป็นชาย 4 ฉะนั้นบัดนี้จงระวัง อย่าดื่มเหล้าองุ่นหรือเมรัย และอย่ารับประทานของมลทิน 5 เพราะดูเถิด เจ้าจะตั้งครรภ์และคลอดบุตรเป็นชาย อย่าให้มีดีโกนถูกศีรษะของเขา เพราะเด็กคนนี้จะ เป็นพวกนาซีร์แต่พระเจ้าตั้งแต่อยู่ในครรภ์ เขาจะเป็นคนเริ่มช่วยคนอิสราเอลให้พ้นจากเงื้อมมือของคนฟีลิสเตีย □ 6 ฝ่ายหญิงนั้นจึงไปบอกสามีว่า □ มีบุรุษผู้หนึ่งของพระเจ้ามาหาดิฉัน ไบหน้าของท่านเหมือนไบหน้าทูตสวรรค์ของพระเจ้า น่ากลัวนัก ดิฉันไม่ได้ถามท่านว่าท่านมาจากไหน และท่านก็ไม่บอกชื่อของท่านแก่ดิฉัน 7 แต่ท่านบอกดิฉันว่า □ ดูเถิด เจ้าจะตั้งครรภ์และคลอดบุตรชาย ฉะนั้นอย่าดื่มเหล้าองุ่นหรือเมรัย อย่ารับประทานของมลทิน เพราะเด็กนั้นจะเป็นพวกนาซีร์แต่พระเจ้าตั้งแต่อยู่ในครรภ์จนวันตาย □ □ 8 แล้วมาโนอาห์ก็วิ่งวอนพระเยโฮวาห์ทูลว่า □ โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอบุตรของพระเจ้าผู้ซึ่งพระองค์ทรงใช้มานั้นปรากฏแก่ข้าพระองค์ทั้งสองอีกครั้งหนึ่ง สั่งสอนข้าพระองค์ว่า ข้าพระองค์ควรกระทำอย่างไรแก่เด็กที่จะเกิดมานั้น □ 9 และพระเจ้าทรงฟังเสียงของมาโนอาห์ และทูตสวรรค์ของพระเจ้ามาหาหญิงนั้นอีกเมื่อนางนั่งอยู่ในทุ่งนา แต่มาโนอาห์สามีของนางไม่ได้อยู่ด้วย 10 นางก็รีบวิ่งไปบอกสามีว่า □ ดูเถิด บุรุษผู้ที่ปรากฏแก่ดิฉันวันนั้นได้มาปรากฏแก่ดิฉันอีก □ 11 มาโนอาห์ก็ลุกขึ้นตามภรรยาไป

เมื่อมาถึงบุรุษผู้นั้นเขาจึงว่า □ท่านเป็นบุรุษผู้ที่พูดกับผู้หญิงคนนี้หรือ□ ผู้นั้นตอบว่า □เราเป็นผู้นั้นแหละ□ 12 มาโนอาห์จึงกล่าวว่า □บัดนี้ขอให้ถ้อยคำของท่านเป็นความจริง ข้าพเจ้าทั้งสองควรสั่งสอนเด็กคนนั้นอย่างไร และข้าพเจ้าทั้งสองควรกระทำต่อเขาอย่างไร□ 13 และทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ก็บอกแก่มาโนอาห์ว่า □บรรดาสิ่งที่เราได้บอกแก่หญิงแล้วนั้นให้นางระวังให้ดี 14 อย่าให้รับประทานสิ่งใดที่ได้มาจากเถาองุ่น อย่าให้นางดื่มเหล้าองุ่นหรือเมรัย อย่ารับประทานของมลทิน สิ่งใดที่เราบัญญัตินางไว้ให้นางปฏิบัติตามทุกประการ□ 15 มาโนอาห์ก็กล่าวแก่ทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ว่า □ขอท่านรออยู่ก่อน ข้าพเจ้าทั้งสองจะไปเตรียมลูกแพะตัวหนึ่งให้ท่าน□ 16 ทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ก็บอกมาโนอาห์ว่า □ถึงเจ้าจะให้เรารอ เราจะไม่รับประทานอาหารของเจ้า แต่ถ้าเจ้าจะจัดเครื่องเผาบูชา เจ้าจงถวายแต่พระเยโฮวาห์□ เพราะว่ามาโนอาห์ไม่ทราบว่าเขาผู้นั้นเป็นทูตสวรรค์องค์หนึ่งของพระเยโฮวาห์ 17 มาโนอาห์ถามทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ว่า □ท่านชื่ออะไร เพื่อเมื่อเป็นจริงตามถ้อยคำของท่าน เราจะได้ให้เกียรติแก่ท่าน□ 18 ทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ก็บอกมาโนอาห์ว่า □ถามชื่อเราทำไม ชื่อของเราเป็นที่ซ่อนเร้นอยู่□ 19 มาโนอาห์ก็เอาลูกแพะกับธัญญาบูชาถวายบูชาบนศิลาแด่พระเยโฮวาห์ และทูตสวรรค์นั้นก็กระทำการมหัศจรรย์ มาโนอาห์และภรรยา ก็มองดู 20 และอยู่มาเมื่อเปลวไฟจากแท่นบูชาพุ่งขึ้นไปสวรรค์ ทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ก็ขึ้นไปตามเปลวไฟแห่งแท่นบูชา ขณะเมื่อมาโนอาห์และภรรยาคอยดูอยู่ และเขาทั้งสองก็ซบหน้าลงถึงดิน 21 ทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ไม่ปรากฏแก่มาโนอาห์หรือแก่ภรรยาของเขาอีกเลย แล้วมาโนอาห์จึงทราบว่าเขาผู้นั้นเป็น

ทูตสวรรค์องค์หนึ่งของพระเยโฮวาห์²² และมาโนอาห์พูดกับภรรยาของตนว่า □เราจะตายเป็นแน่ เพราะเราได้เห็นพระเจ้า□²³ แต่ภรรยาบอกเขาว่า □ถ้าพระเยโฮวาห์ทรงหมายจะฆ่าเราเสีย พระองค์คงจะไม่รับเครื่องเผาบูชาและธัญญาบูชาจากมือของเรา หรือทรงสำแดงสิ่งทั้งปวงเหล่านี้แก่เรา หรือประกาศเรื่องเช่นนี้แก่เรา□²⁴ ผู้หญิงนั้นก็คลอดบุตรชายคนหนึ่งเรียกชื่อว่าแซมสัน เด็กนั้นก็เติบโตขึ้น และพระเยโฮวาห์ทรงอำนวยการพระพรแก่เขา²⁵ และพระวิญญูญาณของพระเยโฮวาห์ก็ทรงเริ่มเร้าใจเขาที่ค่ายดานระหว่างโคธาห์กับเอชทาโอล

14

แซมสันหลงรักหญิงสาวคนฟีลิสเตีย

1 แซมสันได้ลงไปยังเมืองทิมนาห์ และได้เห็นผู้หญิงคนฟีลิสเตียคนหนึ่งในเมืองทิมนาห์² แล้วท่านจึงขึ้นมาบอกบิดามารดาของตนว่า □ฉันเห็นผู้หญิงคนฟีลิสเตียคนหนึ่งในเมืองทิมนาห์ ฉะนั้น ไปขอเขาให้เป็นภรรยาฉันที□³ แต่บิดาและมารดาของท่านกล่าวแก่ท่านว่า □ไม่มีผู้หญิงสักคนหนึ่งในท่ามกลางบุตรสาวแห่งญาติพี่น้องของเจ้า หรือในท่ามกลางชนชาติของเราหรือ เจ้าจึงไปรับภรรยาจากคนฟีลิสเตียที่ไม่เข้าสู่หนัด□ แต่แซมสันกล่าวแก่บิดาว่า □ไปขอหญิงนั้นให้ฉันที เพราะเธอเป็นที่พอใจฉันมาก□⁴ บิดามารดาของท่านไม่ทราบว่าเป็นมาจกพระเยโฮวาห์ เพราะพระองค์ทรงหาช่องโอกาสที่จะต่อสู้คนฟีลิสเตีย ครั้งนั้นคนฟีลิสเตียมีอำนาจเหนืออิสราเอล

แซมสันฆ่าสิงโตด้วยมือเปล่า

5 ฝ่ายแซมสันก็ลงไปเมืองทิมนาห์กับบิดามารดาของตน แซมสันมาถึงสวนองุ่นของทิมนาห์ ดูเถิด มีสิงโตหนุ่ม

ตัวหนึ่งคำรามเข้าใส่ท่าน 6 พระวิญญูณของพระเยโฮวาห์ ก็ทรงสถิตกับแซมสันอย่างมาก ท่านจึงฉีกสิงโตออกอย่าง คนฉีกลูกแพะ ทั้งที่ไม่มีอะไรในมือ แต่ท่านมิได้บอกให้บิดา หรือมารดาของท่านทราบว่าท่านได้ทำอะไรไป 7 แซมสันก็ ลงไปพุดจากกับหญิงคนนั้น เธอเป็นที่พอใจแก่แซมสันมาก

แซมสันหายปริศนาคนฟีลิสเตีย

8 ต่อมาภายหลังแซมสันก็กลับไปเพื่อรับเธอมา ท่านก็ แวะไปดูซากสิงโต และดูเถิด มีผึ้งฝูงหนึ่งทำรังอยู่ในซาก สิงโตนั้น มีน้ำผึ้งด้วย 9 แซมสันก็ยื่นมือกวาดเอารวงผึ้งมา เดินรับประทาน ไปพลง จนมาถึงบิดามารดา ท่านจึงแบ่ง ให้บิดามารดารับประทานด้วย แต่ท่านมิได้บอกว่าน้ำผึ้งนั้น มาจากซากสิงโต 10 ฝ่ายบิดาของท่านก็ลงไปหาหญิงคนนั้น และแซมสันจัดการเลี้ยงที่นั่น ดังที่คนหนุ่มๆ เขากระทำกัน 11 และต่อมาเมื่อประชาชนเห็นท่านแล้ว จึงนำเพื่อนสามสิบ คนให้มาอยู่ด้วย 12 แซมสันกล่าวแก่เขาว่า □ให้ข้าพเจ้าหาย ปริศนาท่านสักข้อหนึ่งเถิด ถ้าหายได้ก่อนจบการเลี้ยงเจ็ด วันนี้ เราจะให้เสื้อปานสามสิบชุด และเสื้อสามสิบชุดด้วย 13 แต่ถ้าท่านทั้งหลายหายไม่ได้ ท่านต้องให้เสื้อปานสามสิบชุด กับเสื้อสามสิบชุดแก่ข้าพเจ้า□ เขาก็ตอบท่านว่า □หายมา เถิดเราจะฟัง□ 14 ฝ่ายแซมสันจึงกล่าวแก่เขาว่า □มีของกิน ได้ออกมาจากตัวผู้กินเขา มีของหวานออกมาจากตัวที่แข็งแรง□ ในสามวันเขาก็ยังแก้ปริศนาคำนี้ไม่ได้ 15 ต่อมาพอถึง วันที่เจ็ดเขาจึงไปอ้อนวอนภรรยาของแซมสันว่า □จงลง สามมีของเจ้า ให้แก่ปริศนาคำนี้ให้เราฟัง มิฉะนั้นเราจะเอาไฟ เผาเจ้ากับบ้านครอบครัวบิดาของเจ้าเสีย เจ้าเชษฐเรามาหวัง จะทำให้เรายากจนหรือ□ 16 ภรรยาของแซมสันไปร้องให้กับ แซมสันว่า □เธอเกลียดฉัน เธอไม่รักฉัน เธอหายปริศนาแก่ ชาวเมืองของฉัน และเธอก็ไม่แก้ปริศนาให้ฉันฟัง□ แซมสัน

จึงบอกว่า □ ดูเถิด พ่อแม่ของฉัน ฉันยังไม่บอกเลย จะบอกเธออย่างไรได้ □ 17 เธอร้องไห้กับแซมสันตลอดเจ็ดวันซึ่งเป็นวันเลี้ยงกันนั้น และต่อมาในวันที่เจ็ดแซมสันก็ต้องแก้ปริศนาให้เธอฟัง เพราะเธอทรมานท่านมากนัก และนางก็บอกแก้ปริศนาให้ชาวบ้านของนาง 18 พอวันที่เจ็ดก่อนดวงอาทิตย์ตกชาวเมืองจึงบอกแซมสันว่า □ มีอะไรหวานกว่าน้ำผึ้ง มีอะไรแข็งแกร่งกว่าสิงโต □ แซมสันจึงบอกเขาว่า □ ถ้าเจ้าไม่เอาแม่ vúของเราช่วยไถ เจ้าคงจะแก้ปริศนาของเราไม่ได้ □

แซมสันแก้แค้นให้คนฟีลิสเตีย

19 และพระวิญญาณของพระเยโฮวาห์ก็ทรงสถิตกับแซมสันอย่างมาก ท่านจึงลงไปที่อัสเคโลนฆ่าชาวเมืองนั้นเสียสามสิบคน ริมเอาข้าวของและมอบเสื้อให้ผู้ที่แก้ปริศนา แล้วให้กลับไปบ้านของบิดาด้วยความโกรธอย่างมาก 20 ส่วนภรรยาของแซมสันนั้นก็ยกให้แก่เพื่อนซึ่งเป็นเพื่อนเจ้าบ่าวนั้นเสีย

15

1 ครั้นล่วงมาหลายวันถึงฤดูเกี่ยวข้าวสาลี แซมสันก็เอาลูกแพะตัวหนึ่งไปเยี่ยมภรรยาพูดว่า □ ฉันจะเข้าไปหาภรรยาของฉันที่ในห้อง □ แต่พ่อตาไม่ยอมให้ท่านเข้าไป 2 พ่อตาจึงว่า □ ข้าเข้าใจจริงๆว่าเจ้าเกลียดชังนางเหลือเกิน ข้าจึงยกนางให้แก่เพื่อนของเจ้าไป น้องสาวของนางก็สวยกว่านางมิใช่หรือ ขอจงรับน้องแทนพี่เถิด □

แซมสันเผาฟ่อนข้าวของคนฟีลิสเตีย

3 แซมสันจึงพูดเรื่องพวกเขาว่า □ คราวนี้เราจะมีโทษน้อยกว่าคนฟีลิสเตีย ถึงแม้ว่าเราจะทำร้ายพวกเขาเสีย □ 4 แซมสันจึงออกไปจับสุนัขจอกสามร้อยตัว ผูกหางติดกันเป็นคู่ๆ แล้วเอาคบเพลิงผูกติดไว้ระหว่างหางคู่ๆ 5 พอจุดคบ

เพลงแล้วก็ปล่อยเข้าไปในนาของคนฟิลิสเตียที่ข้าวยังตั้งรวงอยู่ ไฟก็ไหม้ฟอนข้าว และข้าวที่ยังตั้งรวงอยู่นั้น ทั้งสวนองุ่นและต้นมะกอกเทศด้วย 6 คนฟิลิสเตียจึงถามว่า ใครทำอย่างนี้ เขาตอบว่า แซมสันบุตรเขยชาวทิมนาห์ เพราะว่าพ่อตาเอาภรรยาของแซมสันยกให้เพื่อนเสีย ชาวฟิลิสเตียก็ขึ้นมาเผาทุ่งกับบิตาของนางเสียด้วยไฟ 7 แซมสันจึงบอกพวกเหล่านั้นว่า เมื่อเจ้าทั้งหลายทำอย่างนี้ เราจะต้องแก้แค้นเจ้าก่อน แล้วเราจึงจะเลิก 8 แล้วแซมสันก็ฟันคนเหล่านั้นเสียแหลกที่เดียวจนเขาตายเสียเป็นอันมาก แล้วแซมสันก็เข้าไปอาศัยอยู่ที่ช่องศิลาเอตตาม 9 ฝ่ายคนฟิลิสเตียก็ขึ้นไปตั้งค่ายอยู่ในเขตยูดาห์ และกระจายกันเข้าโจมตีเมืองเลฮี 10 พวกคนยูดาห์จึงถามว่า ท่านทั้งหลายขึ้นมารบกับเราทำไม พวกเหล่านั้นตอบว่า เราขึ้นมามัดแซมสันเพื่อจะได้กระทำแก่เขาอย่างที่เขาได้กระทำแก่เรา 11 คนยูดาห์สามพันคนลงไปช่องศิลาเอตตาม และกล่าวแก่แซมสันว่า ท่านไม่ทราบหรือว่าคนฟิลิสเตียเป็นผู้ครอบครองเรา ท่านได้กระทำอะไรแก่เราเช่นนี้ แซมสันจึงตอบเขาว่า เขาได้กระทำแก่ข้าพเจ้าอย่างไร ข้าพเจ้าก็ต้องกระทำแก่เขาอย่างนั้น 12 คนเหล่านั้นจึงพูดกับแซมสันว่า เราจะลงมามัดท่านเพื่อมอบท่านไว้ในมือของคนฟิลิสเตีย แซมสันจึงบอกเขาว่า ขอปฏิญาณให้ชื่อว่าพวกท่านเองจะไม่ทำร้ายข้าพเจ้า 13 เขาทั้งหลายจึงตอบท่านว่า เราจะไม่ทำร้ายท่าน เราจะมัดท่านมอบไว้ในมือของเขาเท่านั้น เราจะไม่ฆ่าท่านเสีย เขาจึงเอาเชือกพวงใหม่สองเส้นมัดแซมสันไว้ และพาขึ้นมาจากศิลานั้น

แซมสันฆ่าคนฟิลิสเตียหนึ่งพันคน

14 เมื่อท่านมาถึงเลฮีแล้วคนฟิลิสเตียก็ร้องอีกทีก็มาพบท่าน และพระวิญญาณของพระเยโฮวาห์ก็ทรงสถิตกับแซม

สั้นอย่างมาก เชือกพวนที่ผูกแขนของท่านก็เป็นประดุกพานที่ไหม้ไฟ เครื่องจอบจ้านั้นก็หลุดออกจากมือ 15 ท่านมาพบกระดุกขากรรไกรลาสดๆอันหนึ่งจึงยื่นมือหยิบมา และฆ่าคนเหล่านั้นเสียหนึ่งพันคน 16 แซมสันกล่าวว่า □ด้วยขากรรไกรลา เป็นกองซ้อนกอง ด้วยขากรรไกรลา เราได้ฆ่าคนหนึ่งพันเสีย□ 17 อยู่มาเมื่อท่านกล่าวเช่นนั้นแล้วก็โยนกระดุกขากรรไกรลาทิ้งไป ท่านจึงเรียกชื่อตำบลนั้นว่า รามาทเลอี 18 แซมสันกระหายน้ำมาก จึงร้องทุกข์ถึงพระเยโฮวาห์ว่า □การช่วยให้พ้นอันยิ่งใหญ่พระองค์ประทานให้สำเร็จด้วยมือผู้รับใช้ของพระองค์ บัดนี้ข้าพระองค์จะตายเพราะอดน้ำอยู่แล้ว และตกอยู่ในมือของผู้ไม่เข้าสู่หน้ตมิใช่หรือพระเจ้าข้า□ 19 พระเจ้าจึงทรงเปิดช่องที่กระดุกขากรรไกรลาให้น้ำไหลออกมาจากที่นั่น ท่านก็ได้ดื่มและจิตวิญญาณก็สดชื่นฟื้นขึ้นอีก เพราะฉะนั้นที่แห่งนั้นท่านจึงเรียกชื่อว่า เอนหักโคร์ อยู่ที่เลอีจนถึงทุกวันนี้ 20 และท่านวินิจฉัยอิสราเอลในสมัยของคนฟีลิสเตียสี่สิบปี

16

1 แซมสันไปที่เมืองกาซาพบหญิงแพศยาคนหนึ่งก็เข้าไปนอนด้วย 2 มีคนไปบอกชาวกาซาว่า □แซมสันมาที่นี่แล้ว□ เขาก็ล้อมที่นั่นไว้และคอยซุ่มที่ประตูเมืองตลอดคืน เขาซุ่มเงียบอยู่คืนยังรุ่งกล่าวว่า □ให้เรารออยู่จนรุ่งเช้าแล้วเราจะฆ่าเขาเสีย□ 3 แต่แซมสันนอนอยู่จนถึงเที่ยงคืน พอถึงเที่ยงคืนท่านก็ลุกขึ้น ยกประตูเมืองรวมทั้งเสาสองต้น พร้อมทั้งดาลประตูใส่ป่าแบกไปถึงยอดภูเขาซึ่งอยู่ตรงหน้าเมืองเฮโบรน

เดลีลาห์ล่อลวงและจับแซมสัน

4 อยู่มาภายหลัง แซมสัน ไปรักผู้หญิงคนหนึ่ง ที่หุบเขาเมืองโสเรก ชื่อเดลิลาห์ 5 เจ้านายฟีลิสเตียก็ขึ้นไปหานาง พุดกับนางว่า □จงลวงเขาเพื่อดูว่ากำลังมหาศาลของเขาอยู่ที่ไหน ทำอย่างไรเราจึงจะมีกำลังเหนือเขา เพื่อเราจะได้มัดเขาให้หมดฤทธิ์ เราทุกคนจะให้เงินเจ้าคนละพันหนึ่งร้อยแผ่น □ 6 เดลิลาห์จึงพุดกับแซมสันว่า □ขอบอกดิฉันหน่อยเถอะว่า กำลังมหาศาลของเธออยู่ที่ไหน จะมัดเธอไว้ได้อย่างไรเธอจึงจะหมดฤทธิ์ □ 7 แซมสันจึงบอกนางว่า □ถ้าเขามัดฉันด้วยสายธนูสดที่ยังไม่แห้งเจ็ดเส้น ฉันจะอ่อนเพลียเหมือนกับชายอื่น ๆ □ 8 แล้วเจ้านายฟีลิสเตียก็เอาสายธนูสดที่ยังไม่แห้งเจ็ดเส้นมาให้ นางก็เอามามัดท่านไว้ 9 นางจัดคนให้ช่มอยู่ที่ห้องชั้นในกับนาง นางก็บอกท่านว่า □แซมสันจ๋า คนฟีลิสเตียมาจับเธอแล้ว □ แซมสันก็ดึงสายธนูที่มัดนั้นขาดเหมือนเชือกป่านขาดเมื่อได้กลิ่นไฟ เรื่องกำลังของท่านจึงยังไม่แจ้ง 10 เดลิลาห์พุดกับแซมสันว่า □ดูเถิด เธอหลอกฉัน และเธอมุสาต่อฉัน บัดนี้ขอบอกฉันหน่อยเถอะว่า จะมัดเธออย่างไรจึงจะอยู่ □ 11 ท่านก็ตอบนางว่า □ถ้าเอาเชือกใหม่ที่ยังไม่เคยใช้มามัดฉัน ฉันก็จะอ่อนกำลังเหมือนชายอื่น □ 12 เดลิลาห์จึงเอาเชือกใหม่มัดท่านไว้แล้วบอกท่านว่า □แซมสันจ๋า คนฟีลิสเตียมาจับท่านแล้ว □ และคนช่มคอยอยู่ในห้องชั้นใน แต่ท่านก็ดึงเชือกออกจากแขนเหมือนดึงเส้นด้าย 13 เดลิลาห์พุดกับแซมสันว่า □เธอหลอกฉันเรื่อยมาจนถึงเดี๋ยวนี้ เธอมุสาต่อฉัน บอกฉันเถอะว่า จะมัดเธออย่างไรจึงจะอยู่ □ ท่านจึงบอกนางว่า □ถ้าเธอเอาผมทั้งเจ็ดแหม่มของฉันทอเข้ากับด้ายเส้นยืน กระทกด้วยฟืมให้แน่น □ 14 เดลิลาห์จึงเอาผมทั้งเจ็ดแหม่มทอเข้ากับด้ายเส้นยืน กระทกด้วยฟืมให้แน่น แล้วนางบอกท่านว่า □แซมสันจ๋า คน

ฟิลิสเตียมาจับท่านแล้ว □ ท่านก็ตื่นขึ้นดึงฟืม หูกและด้ายเส้น ยืนไปหมด 15 นางจึงพูดกับแซมสันว่า □ เธอพูดได้อย่างไรว่า □ ฉันรักเธอ □ เมื่อจิตใจของเธอไม่ได้อยู่กับฉันเลย เธอหลอกฉันสามครั้งแล้ว และเธอมิได้บอกฉันจริงๆว่ากำลังมหาศาลของเธออยู่ที่ไหน □ 16 อยู่มาเมื่อนางพูดคาดคั้นท่านวันแล้ววันเล่า และชักชวนท่านอยู่ทุกวัน จิตใจของแซมสันก็เบื้อแทบจะตาย 17 จึงบอกความจริงในใจของท่านแก่นางจนสิ้นว่า □ มิได้โกนยังไม่เคยถูกศีรษะของฉัน เพราะฉันเป็นพวกนาศีร์แต่พระเจ้าตั้งแต่อยู่ในครรภ์ของมารดา ถ้าโกนผมฉันเสีย กำลังก็จะหมดไปจากฉัน ฉันก็จะอ่อนเพลียเหมือนชายอื่น □ 18 เมื่อเดลีลาห์เห็นว่าท่านบอกความจริงในใจแก่นางจนสิ้นแล้ว นางจึงใช้คนไปเรียกเจ้านายฟิลิสเตียว่า □ ขอจงขึ้นมาอีกครั้งเดียว เพราะเขาบอกความจริงในใจแก่นางจนสิ้นแล้ว □ แล้วเจ้านายฟิลิสเตียก็ขึ้นมาหานางถือเงินมาด้วย 19 นางก็ให้แซมสันนอนอยู่บนตักของนาง แล้วนางก็เรียกชายคนหนึ่งให้มาโกนผมเจ็ดแหมมออกจากศีรษะของท่าน นางก็ตั้งต้นรบกวนแซมสัน กำลังของแซมสันก็หมดไป 20 นางจึงบอกว่า □ แซมสันจ๋า คนฟิลิสเตียมาจับท่านแล้ว □ ท่านก็ตื่นขึ้นจากหลับบอกว่า □ ฉันจะออกไปอย่างครั้งก่อนๆ และสลัดตัวให้หลุดไป □ ท่านหาทราบไม่ว่าพระเยโฮวาห์ได้ทรงละท่านไปเสียแล้ว 21 คนฟิลิสเตียก็มาจับท่านทะเลงตาของท่านเสีย นำท่านลงมาที่กาซา เอาตรวนทองสัมฤทธิ์สามไว้ และให้ท่านม่แปงอยู่ที่ในเรือนจำ 22 ตั้งแต่โกนผมแล้วผมที่ศีรษะของท่านก็ค่อยๆงอกขึ้นมา

แซมสันมีการช่วยขณะตอนสิ้นชีวิต

23 ฝ่ายเจ้านายฟิลิสเตียประชุมกันเพื่อถวายเครื่องสัตวบูชายิ่งใหญ่แก่พระดาโกนพระของเขาทั้งหลายและชื่นชม

ยินดี เพราะเขากล่าวว่า □พระของเราได้มอบแชมสันศัตรูของเราไว้ในมือเราแล้ว□ 24 เมื่อประชาชนเห็นแชมสันก็สรรเสริญพระของตนว่า □พระของเราได้มอบศัตรูผู้ทำลายแผ่นดินของเราไว้ในมือของเรา และเขาฆ่าพวกเราเสียเป็นอันมาก□ 25 ต่อมาเมื่อจิตใจของเขาเริ่มเต็มที่แล้ว เขาจึงพูดว่า □จงเรียกแชมสันมาเล่นตลกให้เราดู□ เขาจึงไปเรียกแชมสันออกมาจากเรือนจำ แชมสันก็มาเล่นตลกต่อหน้าเขา เขาพาทำนมายืนอยู่ระหว่างเสา 26 แชมสันจึงบอกเด็กที่จูงม^๑อดนมมาว่า □ขอพาดันให้ไปคล้ำเสาที่รองรับตึกนี้อยู่ ฉันจะได้ฟังเสานั้น□ 27 มีผู้ชายและผู้หญิงอยู่เต็มตึกนั้น เจ้านายฟีลิสเตียก็อยู่ที่นั่นทั้งหมด นอกจากนั้นยังมีชายหญิงประมาณสามพันคนบนหลังคาตึก ดูแชมสันเล่นตลก 28 ฝ่ายแชมสันก็ร้องทูลต่อพระเยโฮวาห์ว่า □โอ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า ขอทรงระลึกถึงข้าพระองค์ ขอประทานกำลังแก่ข้าพระองค์ครั้งนี้อีกครั้งเดียว โอ ข้าแต่พระเจ้า เพื่อในเวลาข้าพระองค์จะได้แก้แค้นคนฟีลิสเตียเพื่อตาทั้งสองข้างของข้าพระองค์□ 29 แชมสันก็กอดเสากลางสองต้นที่รองรับตึกนั้นไว้และพักพิงที่เสานั้น มือขวายันเสาด้านหนึ่ง มือซ้ายยันเสาอีกต้นหนึ่ง 30 แชมสันกล่าวว่า □ขอให้ข้าตายกับคนฟีลิสเตียเถิด□ แล้วก็โน้มตัวลงด้วยกำลังทั้งสิ้นของตน ตึกนั้นก็พังทับเจ้านายและประชาชนทุกคนที่อยู่ในนั้น ดังนั้นคนที่ท่านฆ่าตายเมื่อท่านตายนี้ก็มากกว่าคนที่ท่านฆ่าตายเมื่อท่านยังมีชีวิตอยู่ 31 แล้วพี่น้องและบรรดาครอบครัวบิดาของท่านก็ลงมารับศพของท่านและขึ้นไปฝังไว้ระหว่างโศรากับเอชทาโอล ในที่ฝังศพของมาโนอาห์บิดาของท่าน ท่านได้วินิจฉัยอิสราเอลอยู่ยี่สิบปี

17

รูปเคารพในเรือนของมีคาห์

1 มีชายคนหนึ่งเป็นชาวแดนเทือกเขาเอฟราอิม ชื่อมีคาห์
 2 เขาพูดกับมารดาของเขาว่า □เงินหนึ่งพันหนึ่งร้อยแผ่น ซึ่ง
 มีคนลักไปจากแม่และแม่ก็ได้สาปแช่ง และพูดเข้าหูฉันนั้น
 ดูเถิด เงินนั้นอยู่ที่ฉัน ฉันเอาไปเอง□ มารดาของเขาจึงพูด
 ว่า □ขอพระเยโฮวาห์ทรงอำนวยพระพรให้ลูกของแม่เถิด□
 3 เขาจึงนำเงินพันหนึ่งร้อยแผ่นนั้นมาคืนให้แก่มารดา และ
 มารดาของเขาพูดว่า □เงินรายนี้แม่ได้ถวายแล้วแต่พระเย
 โฮวาห์จากมือแม่เพื่อลูกให้ทำเป็นรูปแกะสลักและรูปหล่อ
 บัดนี้แม่จึงคืนให้แก่เจ้า□ 4 เมื่อมีคาห์คืนเงินให้แก่มารดา
 แล้ว มารดาก็นำเงินสองร้อยแผ่นมอบให้กับช่างเงิน ทำเป็น
 รูปแกะสลักและรูปหล่อ รูปนั้นอยู่ในบ้านของมีคาห์ 5 มี
 คาห์คนนี้มีเรือนพระหลังหนึ่ง เขาทำรูปเอโฟด และรูปพระ
 และแต่งตั้งให้บุตรชายคนหนึ่งของเขาเป็นปุโรหิต 6 ในสมัย
 นั้นยังไม่มีภักษัตริย์ในอิสราเอล ทุกคนทำตามอะไรก็ตามที่
 ถูกต้องในสายตาของตนเอง 7 มีชายหนุ่มคนหนึ่งชาวบ้าน
 เบธเลเฮมในยูดาห์ ครอบครัวยูดาห์ เป็นพวกเลวี อาศัยอยู่ที่
 นั้น 8 ชายนั้นเดินออกจากบ้านเบธเลเฮมในยูดาห์ เทียวหาที่
 เพื่อพักอาศัย เมื่อเขาเดินทางไปในนั้นก็มาถึงแดนเทือกเขาเอ
 ฟราอิมถึงบ้านของมีคาห์ 9 มีคาห์จึงพูดกับเขาว่า □ท่านมา
 จากไหน□ เขาตอบว่า □ข้าพเจ้าเป็นพวกเลวีชาวบ้านเบธเล
 เฮมในยูดาห์ ข้าพเจ้าเดินทางเทียวหาที่พักอาศัย□ 10 มีคาห์
 จึงกล่าวแก่เขาว่า □จงอยู่กับข้าพเจ้าเถิด เป็นอย่างบิดาและ
 ปุโรหิตของข้าพเจ้าก็แล้วกัน ข้าพเจ้าจะจ่ายเงินให้ปีละสิบบ
 เชเชล ให้เครื่องแต่งตัวสำหรับหนึ่ง และอาหารรับประทาน
 ด้วย□ เลวีคนนั้นจึงเข้าไป 11 เลวีคนนั้นก็พอใจที่จะอยู่กับ
 ชายคนนั้น และชายหนุ่มคนนั้นก็เหมือนลูกของเขา 12
 มีคาห์ก็แต่งตั้งเลวีคนนั้นและชายหนุ่มคนนั้นก็ เป็นปุโรหิต

ของเขา และอยู่ในบ้านของมีคาห์¹³ มีคาห์กล่าวว่า □บัดนี้ข้าพเจ้าทราบแล้วว่า พระเยโฮวาห์จะทรงให้ข้าพเจ้าอยู่เย็นเป็นสุข เพราะว่าข้าพเจ้ามีเลวีคนหนึ่งเป็นบุตรหิต□

18

คนตระกูลดานเอาบุตรหิตของมีคาห์ไปโดยใช้กำลัง

1 ในสมัยนั้น ไม่มีกษัตริย์ในอิสราเอล และในสมัยนั้นคนตระกูลดานยังเที่ยวหาที่ดินอันจะเป็นมรดกของตนเพื่อจะได้พักอาศัย เพราะจนบัดนั้นแล้วมรดกในหมู่คนตระกูลอิสราเอลยังไม่ตกแก่เขา² ดังนั้นคนดานจึงส่งคนห้าคนจากจำนวนทั้งหมดเป็นชายฉกรรจ์ในครอบครัวของตน มาจากเศราห์และจากเอชทาโอล ไปสอดแนมดูแผ่นดินและตรวจดูแผ่นดินนั้น และเขาทั้งหลายพูดแก่เขาว่า □จงไปตรวจดูแผ่นดินนั้น□ เขาก็มาถึงแดนเทือกเขาเอเฟราอิม ยังบ้านของมีคาห์และอาศัยอยู่ที่นั่น³ เมื่อเขาอยู่ใกล้บ้านของมีคาห์ เขาก็จำเสียงเลวีหนุ่มคนนั้นได้ จึงแวะเข้าไปถามว่า □ใครพาท่านมาที่นี่ ท่านทำอะไรในที่นี้ ท่านทำงานอะไรที่นี่□⁴ เขาตอบคนเหล่านั้นว่า □มีคาห์ทำแก่ข้าพเจ้าอย่างนี้ อย่างนี้ เขาจ้างข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจึงเป็นบุตรหิตของเขา□⁵ คนเหล่านั้นก็พูดกับเขาว่า □ได้โปรดทูลถามพระเจ้าให้หน่อยเถิด เพื่อเราจะทราบว่าทางที่เราจะออกเดินไปนี้จะสำเร็จหรือไม่□⁶ บุตรหิตนั้นจึงตอบเขาทั้งหลายว่า □จงไปเป็นสุขเถิด หนทางที่ท่านไปจะอยู่ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์□⁷ ชายทั้งห้าคนก็จากไปถึงเมืองลาอิช เห็นประชาชนที่อยู่ที่เมืองนั้น เห็นชาวเมืองอยู่อย่างไร้กังวลตามลักษณะคนไซดอน อย่างสงบ ไม่หวาดระแวงอะไร และในแผ่นดินนั้น ไม่มีผู้พิพากษาที่จะให้

เขาอับอายในเรื่องใดๆ เขาอยู่ห่างไกลจากคนไซดอน ไม่มีเรื่องเกี่ยวข้องกับคนอื่นเลย 8 เมื่อคนทั้งห้ากลับมาถึงญาติพี่น้องที่โคราห์และเอชทาโอล ญาติพี่น้องจึงถามเขาว่า □ เจ้าจะว่าอะไร 9 เขาตอบว่า □ จงลุกขึ้น ให้เราไปพบกับเขาเถิด เพราะเราได้เห็นแผ่นดินนั้นแล้ว และดูเถิด เป็นแผ่นดินดีจริงๆ ท่านทั้งหลายจะไม่ทำอะไรเลยหรือ อย่าชักช้าที่จะไปกันและเข้ายึดครองแผ่นดินนั้น 10 เมื่อท่านทั้งหลายไปแล้วจะพบประชาชนที่ไม่หวาดระแวงอะไร เออแผ่นดินก็กว้างขวาง พระเจ้าทรงมอบไว้ในมือของท่านทั้งหลายแล้ว เป็นสถานที่ซึ่งไม่ขาดสิ่งใดที่มีในโลก □ 11 คนครอบครัวดานหกร้อยคนสรรพด้วยเครื่องอาวุธทำสงครามยกทัพออกจากโคราห์และเอชทาโอล 12 เขาทั้งหลายยกขึ้นไปตั้งค่ายอยู่ที่ศิรียาทเยอาริมในยูดาห์ เพราะเหตุนี้เขาจึงเรียกที่นั่นว่า มาหะเนห์ดาน จนถึงทุกวันนี้ ดูเถิด เมืองนี้อยู่ด้านหลังศิรียาทเยอาริม 13 เขาก็ผ่านจากที่นั่น ไปยังแดนเทือกเขาเอฟราอิมมาถึงบ้านของมีคาห์ 14 แล้วชายทั้งห้าคนที่ไปสอดแนมดูเมืองลาอิชก็บอกแก่พี่น้องของตนว่า □ ท่านทราบไหมว่าในบ้านเหล่านี้มีรูปเอโปด รูปพระ รูปแกะสลัก และรูปหล่อ ฉะนั้นบัดนี้ขอใคร่ครวญว่าท่านทั้งหลายจะทำประการใด □ 15 เขาทั้งหลายก็แวะเข้าบ้านของเลวีหนุ่มคนนั้น คือที่บ้านของมีคาห์ถามดูทุกซุซของเขา 16 ฝ่ายคนดานทั้งหกร้อยคนถืออาวุธทำสงคราม ยืนอยู่ที่ทางเข้าประตูรั้ว 17 ชายทั้งห้าคนที่ออกไปสอดแนมดูบ้านเมืองก็เดินเข้าไปนำเอารูปแกะสลัก รูปเอโปด รูปพระ และรูปหล่อไป ฝ่ายปุโรหิตก็ยืนอยู่ที่ทางเข้าประตูรั้วกับทหารถืออาวุธทำสงครามหกร้อยคนนั้น 18 เมื่อคนเหล่านี้เข้าไปในบ้านของมีคาห์นำเอารูปแกะสลัก รูปเอโปด รูปพระ และรูปหล่อนั้น ไป

โรหิตถามเขาว่า □นั่นท่านทำอะไร□ 19 คนเหล่านั้นจึงตอบเขาว่า □เจียบๆ ไว้เอามือปิดปากเสีย มากับเราเถิด มาเป็นบิดาและปู่โรหิตของเรา จะเป็นปู่โรหิตในบ้านของชายคนเดียวกันดี หรือว่าจะเป็นปู่โรหิตของตระกูลหนึ่งและครอบครัวหนึ่งในอิสราเอลดี□ 20 โใจของปู่โรหิตก็ยินดี เขาจึงเอารูปเอโฟด รูปพระ และรูปแกะสลัก เดินไปในหมู่ประชาชน 21 แล้วเขาก็กลับออกเดินไปให้เด็ก ทั้งฝูงสัตว์และข้าวของเดินไปข้างหน้า 22 เมื่อไปห่างจากบ้านมีคาห์แล้ว คนที่อยู่ในบ้านใกล้เคียงกับบ้านของมีคาห์ก็ร่วมติดตามไปทันคนแดนเข้า 23 จึงตะโกนเรียกคนแดน เขาก็หันกลับมาพูดกับมีคาห์ว่า □เป็นอะไรเล่า เจ้าจึงยกคนมามากมายอย่างนี้□ 24 เขาตอบว่า □ท่านทั้งหลายนำพระของข้าพเจ้าซึ่งข้าพเจ้าสร้างขึ้นและนำปู่โรหิตออกมาเสีย ข้าพเจ้าจะมีอะไรเหลืออยู่เล่า ท่านทั้งหลายยังจะมาถามข้าพเจ้าอีกว่า □เป็นอะไรเล่า□ 25 คนแดนจึงตอบเขาว่า □อย่าให้เราได้ยินเสียงของเจ้าเลย เกลือกว่าคนซีโมโหจะเล่นงานเจ้าเข้า เจ้าและครอบครัวของเจ้าก็จะเสียชีวิตเปล่าๆ□ 26 ฝ่ายคนแดนก็เดินต่อไป เมื่อมีคาห์เห็นว่าเขาเหล่านั้นมีกำลังมากกว่า จึงหันกลับเดินทางกลับบ้านของตน 27 คนแดนนำเอาสิ่งที่มีคาห์สร้างขึ้นและนำปู่โรหิตซึ่งเป็นของเขามาด้วย ก็เดินทางมาถึงลาอิชมาถึงประชาชนที่อยู่อย่างสงบและไม่หวาดระแวงอะไร จึงประหารคนเหล่านั้นด้วยคมดาบและเอาไฟเผาเมืองเสีย 28 ไม่มีผู้ใดมาช่วยเหลือ เพราะเขาอยู่ไกลจากเมืองไซดอนและไม่ได้ทำการเกี่ยวข้องกับคนอื่น อยู่ในหุบเขาซึ่งอยู่ใกล้กับเมืองเบธเรโหบ คนเหล่านั้นก็สร้างเมืองขึ้น และอาศัยอยู่ที่นั่น 29 เขาตั้งชื่อเมืองนั้นว่าดาน ตามชื่อดานบรรพบุรุษของเขา ผู้ซึ่งเกิดกับอิสราเอล แต่ตอนแรกเมืองนั้นชื่อว่าลาอิช

คนตระกูลดานไหว้รูปเคารพ

30 คนดานก็ตั้งรูปแกะสลักไว้ ส่วนโยนาธานบุตรชายเกอร์โซน บุตรชายของมนัสเสห์ ทั้งท่านและบรรดาบุตรชายของเขา ก็เป็นปโรหิตให้แก่คนตระกูลดานจนถึงสมัยที่แผ่นดินตกไปเป็นเชลย 31 เขาได้ตั้งรูปแกะสลักซึ่งมีค่าห์ได้ทำไว้นั้นขึ้นนานตลอดเวลาที่พระนิเวศของพระเจ้าอยู่ที่ซีโลห์

19

ภรรยาของคนเลวีคนหนึ่งถูกฆ่า

1 อยู่มาในสมัยนั้น เมื่อไม่มีกษัตริย์ในอิสราเอล มีคนเลว^a คนหนึ่งอาศัยอยู่ที่แดนเทือกเขาเอเฟราอิม แถบที่ไกลออกไปโน้น เขาได้หญิงคนหนึ่งจากเบธเลเฮม ในยูดาห์มาเป็นภรรยาของ 2 ภรรยาของนั้นเล่นซู้จึงทิ้งสามีเสียกลับไปอยู่บ้านบิดาของนางที่เบธเลเฮมในยูดาห์ อยู่ที่นั่นสักสี่เดือน 3 สามีของนางก็ลุกขึ้น ไปตามนาง เพื่อไปพูดกับนางด้วยจิตเมตตาและจะพานางกลับ เขาพาคนใช้คนหนึ่งและลาคู่หนึ่ง^b ไปด้วย นางพาเขาเข้าไปในบ้านบิดาของนาง เมื่อบิดาของหญิงเห็นเข้าก็มีความยินดีต้อนรับเขา 4 พ่อตาของเขาคือบิดาของหญิงหวังเห็นวิวเขา และเขาพักอยู่ด้วยสามวัน เขาก็กินและดื่ม และพักผ่อนอยู่ที่นั่น 5 อยู่มาถึงวันที่สี่เขาทั้งหลายก็ตื่นขึ้นแต่เช้ามีด และคนนั้นลุกขึ้นจะออกเดิน แต่พ่อของหญิงพูดกับบุตรเขยของเขาว่า □จงรับประทานอาหารอีก สัก หน่อหนึ่ง ให้ชื่นใจ แล้ว ภายหลัง จึง ค่อย ออกเดิน □ 6 ชายสองคนนั้นก็นั่งลงรับประทานอาหารและดื่มด้วยกัน และบิดาของหญิงก็บอกชายนั้นว่า □จงค้างอีกสักคืนเถิด กระทำจิตใจให้เบิกบาน □ 7 เมื่อชายคนนั้นลุกขึ้นจะออกเดิน พ่อตา

ก็ชักชวนไว้ จนเขาต้องพักอยู่ที่นั่นอีก 8 ในวันที่ห้าเขาก็ตื่น แต่เขารู้เพื่อจะออกเดินทางไป บิดาของหญิงนั้นพูดว่า □ ขอให้ชื่นใจเถิด □ เขาทั้งสองก็อยู่จนเวลาบ่ายรับประทานอยู่ด้วยกันอีก 9 เมื่อชายคนนั้นและภรรยาน้อยกับคนใช้ลุกขึ้นจะออกเดิน พ่อตาของเขาคือบิดาของผู้หญิงก็บอกเขาว่า □ ดูเถิด นี่ก็บ่ายใกล้ค่ำแล้ว ขอค้างอยู่อีกคืนหนึ่งเถิด ดูเถิด จะสิ้นวันอยู่แล้ว พักนอนที่นี่เถิด เพื่อใจของเจ้าจะเบิกบาน พรุ่งนี้เข้าขอเจ้าตื่นแต่เช้าเพื่อออกเดินทาง เจ้าจะได้ไปบ้าน □ 10 แต่ชายคนนั้นไม่ยอมค้างอีกคืนหนึ่ง เขาจึงลุกขึ้นออกเดินทางไปจนถึงตรงข้ามกับเมืองเยบซ คือเยรูซาเล็ม เขามีลาสองตัวที่มีอาน และภรรยาน้อยก็ไปด้วย 11 เมื่อเขามาใกล้เมืองเยบซก็ป่วยมากแล้ว คนใช้จึงเรียนนายของเขาว่า □ มาเถิด ให้เราแวะเข้าไปพักในเมืองของคนเยบซเถิด ค้างคืนอยู่ในเมืองนี้แหละ □ 12 นายของเขาตอบว่า □ เราจะไม่แวะเข้าไปในเมืองของคนต่างด้าว ผู้ที่ไม่ใช่คนอิสราเอล เราจะผ่านไปถึงเมืองกิเบอาห์ □ 13 เขาจึงบอกคนใช้ว่า □ มาเถิด ให้เราเข้าไปใกล้ที่เหล่านี้แห่งหนึ่ง และค้างอยู่ที่กิเบอาห์หรือที่รามาห์ □ 14 เขาจึงเดินทางผ่านไป เมื่อเขามาใกล้กิเบอาห์ ซึ่งเป็นของคนเบนยามินดวงอาทิตย์ก็ตกแล้ว 15 เขาจึงแวะเข้าไปจะค้างคืนที่เมืองกิเบอาห์ เขาก็แวะเข้าไปนั่งอยู่ที่ถนนในเมืองนั้น เพราะไม่มีใครเชิญให้เขาเข้าไปค้างในบ้าน 16 ดูเถิด มีชายแก่คนหนึ่งเข้ามาเมื่อเลิกจากงานนาเป็นเวลาเย็นแล้ว เขาเป็นชาวแดนเทือกเขาเอฟราอิมมาอาศัยอยู่ในเมืองกิเบอาห์ แต่ชาวเมืองนั้นเป็นคนเบนยามิน 17 เมื่อเขาเงยหน้าขึ้นเห็นผู้เดินทางคนนั้นนั่งอยู่ที่ถนนในเมือง ชายแก่คนนั้นก็ถามว่า □ ท่านจะไปไหนและมาจากไหน □ 18 ชายคนนั้นจึงตอบเขาว่า □ เราเดินทางจากเบธเลเฮมในยูดาห์ จะไปที่

แดนเทือกเขาเอฟราอิมแถบที่ไกลออกไปโน้นซึ่งข้าพเจ้ามาจากที่นั่น ข้าพเจ้าไปเบธเลเฮมในยูดาห์มา และข้าพเจ้าจะกลับไปพระนิเวศพระเยโฮวาห์ ไม่มีใครเชิญข้าพเจ้าเข้าไปพักในบ้าน 19 ฟางและอาหารที่จะเลี้ยงลูก พวกเราก็มีพร้อมแล้ว ทั้งอาหารและน้ำองุ่นที่เลี้ยงตนทั้งเลี้ยงหญิงคนนี้และชายหนุ่มที่อยู่กับพวกผู้รับใช้ของท่านก็มีอยู่แล้ว ไม่ขาดสิ่งใดเลย 20 ชายแก่คนนั้นจึงพูดว่า ข้าพเจ้าขอเป็นสุขสบายเถิด ถ้าท่านขาดสิ่งใด ข้าพเจ้าขอเป็นธุระหั่งสิ้น ขอแต่อย่าอนที่ถนนนี้เลย 21 เขาจึงพาชายคนนั้นเข้าไปในบ้าน เอาอาหารให้ลูก ต่างก็ล้างเท้าของตน และรับประทานอาหารและดื่ม 22 เมื่อเขากำลังทำให้จิตใจเบิกบาน ดูเถิด ชาวเมืองนั้นที่เป็นคนอันธพาลมาล้อมเรือนไว้ ทูบประตูร้องบอกชายแก่ผู้เป็นเจ้าของบ้านว่า ข้าพเจ้าที่เข้ามาอยู่ในบ้านของแกมาให้เราสังวาส 23 ชายผู้เป็นเจ้าของบ้านก็ออกไปพูดกับเขาว่า อย่าเลย พี่น้องของข้าพเจ้า ขออย่ากระทำการร้ายเช่นนี้เลย เมื่อชายคนนั้นมาอาศัยบ้านของข้าพเจ้าแล้ว ขออย่ากระทำการที่โง่เขลาเลย 24 ดูเถิด นี้ มีลูกสาวพรหมจารีคนหนึ่งและเมียน้อยของเขา ข้าพเจ้าจะพาออกมาให้ท่านเดี๋ยวนี้ จงกระทำหยามเกียรติหรือทำอะไรแก่พวกเขาตามชอบใจเถิด แต่ขออย่าทำลามกกับชายคนนี้เลย 25 แต่คนเหล่านั้นไม่ยอมฟังเสียง ชายคนนั้นจึงฉวยภรรยาอ่อนของตนผลักนางออกไปให้เขา เขาก็สมสู่ทำทารุณตลอดคืนจนรุ่งเช้า พอรุ่งสว่างๆ เขาทั้งหลายก็ปล่อนางไป 26 พอแจ้งผู้หญิงนั้นก็กลับมาล้มลงที่ประตูบ้านซึ่งนายของตนพักอยู่จนสว่างดี 27 รุ่งเช้านายของนางก็ลุกขึ้นเมื่อเปิดประตูบ้านจะออกเดินทาง ดูเถิด ผู้หญิงซึ่งเป็นภรรยาอ่อนของเขาก็นอนอยู่ที่ประตูบ้าน มือเหยียดออกไปถึงธรณีประตู 28 เขา

จึงบอกนางว่า □ลุกขึ้นไปกันเถิด□ แต่ก็ไม่มีคำตอบ เขา จึงเอานางขึ้นหลังลา ชายนั้นก็ลุกขึ้นเดินทางไปบ้านของตน 29 เมื่อถึงบ้านแล้ว ก็เอามีดฟันศพรรยาน้อยออกเป็นท่อนๆพร้อมกับกระดูก สิบสองท่อนด้วยกันส่งไปทั่วเขตแดนอิสราเอล 30 ทุกคนที่เห็นก็พูดว่า □เรื่องอย่างนี้ไม่มีใครเคยเห็นตั้งแต่สมัยคนอิสราเอลยกออกจากแผ่นดินอียิปต์จนถึงวันนี้ จงตรึกตรองปรึกษากันดู แล้วก็ว่ากันไปเถิด□

20

คนอิสราเอลทั้งหมดสู้รบกับคนตระกูลเบนยามิน

1 คนอิสราเอลทั้งหมดตั้งแต่นานถึงเบเออร์เซบา ทั้งแผ่นดินกิเลอาดก็ออกมา ชุมนุมชนนั้น ได้ประชุมกัน เป็นใจเดียวกันต่อพระเยโฮวาห์ที่เมืองมิสปาห์ 2 หัวหน้าประชาชนทั้งสิบคือของตระกูลคนอิสราเอลทั้งหมด เข้ามาปรากฏตัวในที่ประชุมแห่งประชาชนของพระเจ้า มีทหารราบถือดาบสี่แสนคน 3 (ครั้งนั้นคนเบนยามินได้ยิวว่าคนอิสราเอลได้ขึ้นไปยังมิสปาห์□ ประชาชนอิสราเอลกล่าวว่า □ขอบอกเรามาว่า เรื่องชั่วร้ายนี้เกิดขึ้นมาอย่างไรกัน□ 4 คนเลวี ซึ่งเป็นสามีของหญิงผู้ที่ถูกฆ่า นั้นกล่าวตอบว่า □ข้าพเจ้าและภรรยาน้อยของข้าพเจ้ามาถึงเมืองกิเบอาห์ซึ่งเป็นของคนเบนยามิน เพื่อจะค้างคืนที่นั่น 5 เวลากลางคืนผู้ชายในเมืองกิเบอาห์ก็ลุกขึ้น ล้อมบ้านที่ข้าพเจ้าพักอยู่ เขาหมายจะฆ่าข้าพเจ้าเสีย เขาข่มขืนภรรยาน้อยของข้าพเจ้าจนตาย 6 ข้าพเจ้าจึงนำศพรรยาน้อยของข้าพเจ้ามาฟันออกเป็นท่อนๆ ส่งไปทั่วประเทศที่เป็นมรดกของอิสราเอล เพราะพวกเขาได้กระทำการลามกและความโง่เขลาในอิสราเอล 7 ดูเถิด ท่านผู้เป็นคนอิสราเอลทั้งหลาย จงให้คำปรึกษา

และความเห็น ณ ที่นี้เกิด □ 8 ประชาชนทุกคนก็ลุกขึ้น กล่าวเป็นใจเดียวกันว่า □ พวกเราจะไม่กลับไปเดินทัพของเรา เราจะไม่กลับไปเรือนของเรา 9 แต่บัดนี้เราจะกระทำกับกิเบอาห์ดังนี้ เราจะจับสลากยกขึ้นไปสู้รบกับเขา 10 เราจะเลือกคนอิสราเอลทุกตระกูลคัดเอาร้อยละสิบคน พันละร้อย หมื่นละพัน ให้ไปหาเสบียงอาหารมาให้ประชาชน เพื่อเขาทั้งหลายจะตอบสนองบรรดาความโง่เขลาซึ่งพวกกิเบอาห์กระทำขึ้นในอิสราเอล เมื่อเขาทั้งหลายมาถึงเมืองกิเบอาห์ของคนเบนยามิน □ 11 คนอิสราเอลทั้งปวงก็ร่วมยกไปสู้เมืองนั้นเป็นพรรคพวกใจเดียวกัน 12 ตระกูลคนอิสราเอลก็ส่งคนไปทั่วตระกูลคนเบนยามินบอกว่า □ ทำไมการชั่วช้านี้จึงเกิดขึ้นมาได้ ในหมู่พวกท่าน 13 เหตุฉะนั้นบัดนี้จึงมอบชายคนอันธพาลในเมืองกิเบอาห์มาให้เราประหารชีวิตเสีย จะได้กำจัดความชั่วเสียจากคนอิสราเอล □ แต่คนเบนยามินไม่ยอมฟังเสียงคนอิสราเอลพี่น้องของตน 14 คนเบนยามินก็ออกมาจากบรรดาหัวเมืองเข้าไปสู่กิเบอาห์พร้อมกันเพื่อยกออกไปกระทำสงครามกับคนอิสราเอล 15 คราวนั้นคนเบนยามินรวมจำนวนทหารถือดาบออกจากบรรดาหัวเมืองได้สองหมื่นหกพันคน นอกจากชาวเมืองกิเบอาห์ ซึ่งนับทหารที่คัดเลือกแล้ว ได้เจ็ดร้อยคน 16 ในจำนวนทั้งหมดนี้มีคนที่คัดเลือกแล้วเจ็ดร้อยคนถนัดมือซ้ายทุกคนเอาสิงเหวียงก้อนหินให้ถูกเส้นผมได้ไม่ผิดเลย 17 จำนวนคนอิสราเอลที่ถือดาบ ไม่นับคนเบนยามิน ได้สี่แสนคน เหล่านี้เป็นทหารทุกคน 18 คนอิสราเอลก็ลุกขึ้นไปยังพระนิเวศของพระเจ้า และทูลถามพระเจ้าว่า □ ผู้ใดในพวกข้าพระองค์ที่จะขึ้นไปสู้รบกับคนเบนยามินก่อน □ พระเยโฮวาห์ตรัสว่า □ ให้ยูดาห์ขึ้นไปก่อน □ 19 รุ่งเช้าคนอิสราเอลก็ลุกขึ้นตั้งค่ายต่อสู้อเมืองกิเบอาห์ 20 คนอิสราเอลออกไปสู้รบกับคนเบนยามิน

และคนอิสราเอลได้วางพลเรียงรายต่อสู้เขาที่เมืองกิเบอาห์ 21 ในวันนี้คนเบนยามินออกมาจากเมืองกิเบอาห์ ฆ่าฟันคนอิสราเอล ล้มตายสองหมื่นสองพันคน 22 แต่ประชาชนคือผู้ชายชาวอิสราเอลยังหนุนใจกันและวางพลเรียงรายอีกครั้งในที่ซึ่งเขาวางพลในวันแรก 23 (และคนอิสราเอลก็ขึ้นไปร้องไห้คร่ำครวญต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์จนถึงเวลาเย็น เขาทั้งหลายทูลถามพระเยโฮวาห์ว่า □สมควรที่ข้าพระองค์จะเข้าไปประชิดรบกับคนเบนยามินพี่น้องของข้าพระองค์อีกหรือไม่□ พระเยโฮวาห์ตรัสว่า □ไปสู้เขาเถิด□) 24 คนอิสราเอลจึงยกเข้าไปประชิดคนเบนยามินในวันที่สอง 25 และในวันที่สองนั้นเบนยามินก็ยกออกไปจากกิเบอาห์ ฆ่าฟันคนอิสราเอลล้มตายอีกหนึ่งหมื่นแปดพันคน ทุกคนเป็นทหารถือดาบ 26 แล้วบรรดาคนอิสราเอลคือกองทัพทั้งหมดได้ขึ้นไปทีพระนิเวศของพระเจ้าและร้องไห้คร่ำครวญ เขานั่งเฝ้าพระเยโฮวาห์ ณ ที่นั้น และอดอาหารจนเวลาเย็นถวายเครื่องเผาบูชาและสันติบูชาต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ 27 คนอิสราเอลจึงทูลถามพระเยโฮวาห์ (เพราะในสมัยนั้น หีบพันธสัญญาของพระเจ้าอยู่ที่นั่น 28 และพีเนหัสบุตรชายเอลาซาร์ ผู้เป็นบุตรชายอาโรน ก็ปรนนิบัติอยู่หน้าหีบนั้น ในสมัยนั้น□ เขาทูลถามว่า □สมควรที่ข้าพระองค์จะยังยกไปสู้รบกับเบนยามินพี่น้องของข้าพระองค์อีกครั้งหนึ่ง หรือควรจะหยุดเสีย□ และพระเยโฮวาห์ตรัสว่า □จงยกขึ้นไปเถิด เพราะว่าพรุ่งนี้เราจะมอบเขาไว้ในมือของเจ้า□) 29 ดังนั้น อิสราเอลจึงชุมนุมคนไว้รอบเมืองกิเบอาห์ 30 และประชาชนอิสราเอลก็ขึ้นไปสู้รบกับคนเบนยามินในวันที่สาม และวางพลเรียงรายต่อสู้เมืองกิเบอาห์อย่างคราวก่อน 31 คนเบนยามินก็ยกออกมาสู้รบกับประชาชน ถูกวางให้ห่าง

ออกไปจากตัวเมือง เขาก็เริ่มฆ่าฟันประชาชนอย่างครวก่อน คือตามถนนซึ่งสายหนึ่งไปยังพระนิเวศของพระเจ้า อีกสายหนึ่งไปกิเบอาห์ และที่กลางทุ่งแจ้ง อิสราเอลล้มตายประมาณสามสิบคน ³² คนเบนยามินกล่าวกันว่า □เขาแพะเราอย่างครวก่อน□ แต่คนอิสราเอลว่า □ให้เราถอย นำเขาออกห่างจากเมืองไปถึงถนนหลวง□ ³³ คนอิสราเอลทั้งหมดก็ลุกออกจากที่ของตนเรียงรายเข้าไปที่บาอัลทามาร์ ส่วนคนอิสราเอลที่คอยชุมนุมอยู่ก็ออกจากที่ของตนคือออกจากทุ่งหญ้าแห่งเมืองกิเบอาห์ ³⁴ จากบรรดาคนอิสราเอลมีทหารที่คัดเลือกแล้วหนึ่งหมื่นคนรุกเข้าเมืองกิเบอาห์ การสงครามกำลังทรหด คนเบนยามินไม่ทราบสาเหตุร้ายกำลังมาใกล้ตนแล้ว ³⁵ พระเยโฮวาห์ทรงให้คนเบนยามินพ่ายแพ้คนอิสราเอล ในวันนั้นคนอิสราเอลทำลายคนเบนยามินเสียสองหมื่นห้าพันหนึ่งร้อยคน ทุกคนเหล่านี้เป็นทหารถือดาบ ³⁶ ดังนั้นคนเบนยามินจึงเห็นว่าเขาแพะแล้ว คนอิสราเอลทำเป็นล่าถอยต่อเบนยามิน เพราะเขาวางใจคนที่เขาให้ชุมนุมอยู่รอบเมืองกิเบอาห์ ³⁷ คนที่ชุมนุมอยู่ที่ริบรุกเข้าไปในเมืองกิเบอาห์ ทหารที่ชุมนุมอยู่นั้นก็ รุก ออก มา ประหาร เมือง ทั้งหมด นั้น เสีย ด้วยคมดาบ ³⁸ คนอิสราเอล และคนที่ชุมนุมอยู่นัด ให้อาณัติสัญญาณว่า ถ้าเห็นควันกลุ่มใหญ่พุ่งขึ้นมาจากในเมือง ³⁹ ก็ให้คนอิสราเอลหันกลับเข้ามารบ ฝ่ายเบนยามินได้เริ่มฆ่าคนอิสราเอล ได้สักสามสิบคนก็พูดว่า □เขาต้องล้มตายต่อหน้าเราอย่างครวก่อนแน่แล้ว□ ⁴⁰ แต่อาณัติสัญญาณเป็นควันไฟลุกพุ่งขึ้นมาจากในเมือง คนเบนยามินก็เหลียวหลังมาดู ดูเถิด ทั้งเมืองก็มีควันพุ่งขึ้นถึงท้องฟ้า ⁴¹ คนอิสราเอลก็หันกลับ คนเบนยามินก็ ท้อแท้ เพราะเขาเห็นว่าเหตุร้ายมาใกล้เขาแล้ว ⁴² เขาจึงหันหลังให้คนอิสราเอลหนีเข้าไปทางถิ่นทุรกันดาร แต่สงครามติดตามเขาไปอย่างหนัก คนที่

ออกมาจากเมืองก็ทำลายเขาที่อยู่ท่ามกลาง ⁴³ เขาทั้งหลาย ล้อมคนเบนยามิน และจับไล่เขาไปและชนะเขาอย่างง่าย จนไปถึงที่ตรงข้ามเมืองกิเบอาห์ทางดวงอาทิตย์ขึ้น ⁴⁴ คนเบนยามินล้มตายหนึ่งหมื่นแปดพันคน ทุกคนเป็นทแกล้วทหาร ⁴⁵ เขาก็หันกลับหนีเข้าไปในถิ่นทุรกันดารถึงศิลาริมโมน คนอิสราเอลฆ่าเขาตายตามถนนหลวงห้าพันคน และติดตามอย่างกระชั้นชิด ไปถึงกิโดมู และฆ่าเขาตายสองพันคน ⁴⁶ คนเบนยามินที่ล้มตายในวันนั้น เป็นทหารถือดาบสองหมื่นห้าพันคน ทุกคนเป็นทแกล้วทหาร ⁴⁷ แต่มีทหารหกร้อยคนหันกลับหนีเข้าไปในถิ่นทุรกันดารถึงศิลาริมโมน และไปอาศัยอยู่ที่ศิลาริมโมนสี่เดือน ⁴⁸ คนอิสราเอลก็หันกลับไปสู้คนเบนยามินอีก และได้ประหารเขาเสียด้วยคมดาบ ทั้งชาวเมืองและฝูงสัตว์และบรรดาสิ่งที่เขาเห็น ยิ่งกว่านั้นบรรดาเมืองที่เขาพบเขาก็เอาไฟเผาเสียทั้งหมด

21

คนอิสราเอลหาภรรยาสำหรับคนเบนยามินที่เหลือ

¹ ฝ่ายคนอิสราเอลได้ปฏิญาณไว้ที่มีสภาว่า □ พวกเรา ไม่มีใครสักคนเดียวที่จะให้บุตรสาวของตนแต่งงานกับคนเบนยามิน □ ² และประชาชนก็มาที่พระนิเวศของพระเจ้า นั่งอยู่ต่อพระพักตร์พระเจ้าจนเวลาเย็น เขาทั้งหลายก็ร้องให้คร่ำครวญหนักหนา ³ เขากล่าวว่า □ โอ พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล ทำไมเหตุการณ์อย่างนี้จึงเกิดขึ้นในอิสราเอล ซึ่งวันนี้จะมีคนอิสราเอลขาดไปตระกูลหนึ่ง □ ⁴ อยู่มารุ่งขึ้นประชาชนก็ลุกขึ้นแต่เช้าตรู่ และสร้างแท่นบูชาแท่นหนึ่ง ถวายเครื่องเผาบูชาและเครื่องสันติบูชา ⁵ และคนอิสราเอลกล่าวว่า □ คนใดในบรรดาตระกูลของอิสราเอลที่มีได้ขึ้นมา

ประชุมต่อพระเยโฮวาห์□ เพราะเขาได้ปฏิญาณไว้แข็งแรงถึงผู้ที่มีได้มาประชุมต่อพระเยโฮวาห์ที่มีสปาห์ว่า □ ผู้นั้นจะต้องถูกโทษถึงตายเป็นแน่□ 6 และประชาชนอิสราเอลก็เสียใจกับเบนยามินน้องของตน กล่าวว่า □วันนี้ตระกูลหนึ่งถูกตัดขาดจากอิสราเอลเสียแล้ว 7 เราจะทำอย่างไรเรื่องหาภรรยาให้คนที่ยังเหลืออยู่ ฝ่ายเราก็ได้ปฏิญาณในพระนามพระเยโฮวาห์แล้วว่า เราจะไมยอมยกบุตรสาวของเราให้เป็นภรรยาของเขา□ 8 เขาทั้งหลายถามขึ้นว่า □มีตระกูลใดในอิสราเอลที่มีได้ขึ้นมาเฝ้าพระเยโฮวาห์ที่มีสปาห์□ ดูเถิด ไม่มีคนใดจากยาเบซกิเลอาดมาประชุมที่ ค่ายเลยสักคนเดียว 9 เพราะว่าเมื่อเขานับจำนวนประชาชนอยู่นั้น ดูเถิด ไม่มีชาวเมืองยาเบซกิเลอาดอยู่ที่นั่นเลย 10 ดังนั้นชุมนุมชนจึงส่งทหารผู้กล้าหาญที่สุดหนึ่งหมื่นสองพันคนแล้วบัญชาเขาว่า □จงไปฆ่าชาวยาเบซกิเลอาดเสียด้วยคมดาบ ทั้งผู้หญิงและพวกเด็ก ๆ 11 เจ้าทั้งหลายจงกระทำอย่างนี้ คือผู้ชายและผู้หญิงทุกคนที่ได้หลับนอนกับผู้ชายแล้วจึงฆ่าเสียให้หมด□ 12 ในหมู่ชาวยาเบซกิเลอาดนั้นเขาพบหญิงพรหมจารีสี่ร้อยคนผู้ที่ยังไม่เคยร่วมหลับนอนกับชายใดๆเลย เขาจึงพาหญิงเหล่านั้นมาที่ค่ายซีโลห์ซึ่งอยู่ในแผ่นดินคานาอัน 13 ชุมชนทั้งหมดก็ส่งข่าวไปที่คนเบนยามินซึ่งอยู่ที่ศิลาริมโมนประกาศข่าวสงบสุข 14 คนเบนยามินก็กลับมาในคราวนั้นแล้วเขาก็มอบผู้หญิงที่เขาไว้ชีวิตในหมู่ผู้หญิงแห่งยาเบซกิเลอาด แต่ก็ไม่พอแก่กัน 15 ประชาชนก็ส่งสารเบนยามิน เพราะว่าพระเยโฮวาห์ทรงกระทำให้เขาจะขาดไปตระกูลหนึ่งจากตระกูลอิสราเอล 16 พวกผู้ใหญ่ของชุมนุมชนนั้นจึงกล่าวว่า □เมื่อพวกผู้หญิงในเบนยามินถูกทำลายเสียหมด

เช่นนี้แล้ว เราจะทำอย่างไรเรื่องหาภรรยาให้คนที่ยังเหลืออยู่□ 17 เขาทั้งหลายกล่าวว่า □ต้องมีมรดกให้แก่คนเบนยามินที่รอดตาย เพื่อว่าคนตระกูลหนึ่งจะมีได้ลบล้างเสียจากอิสราเอล 18 แต่เราจะยกบุตรสาวของเราให้เป็นภรรยาเขาก็ไม่ได้□ เพราะคนอิสราเอลได้ปฏิญาณไว้ว่า □ผู้ใดให้หญิงแก่เบนยามินเป็นภรรยาขอให้ถูกสาปแช่งเถิด□ 19 ดังนั้นเขาจึงกล่าวว่า □ดูเถิด ทุกปีมีเทศกาลถวายพระเยโฮวาห์ที่ซิลโอห์ในสถานที่ซึ่งอยู่เหนือ เบธเอล ทางทิศตะวันออกของถนนขึ้นจากเบธเอลถึงเซเคม และอยู่ใต้เลโบนาห์□ 20 เขาจึงบัญชาสั่งคนเบนยามินว่า □จงไปชุมนุมอยู่ในสวนองุ่น 21 คอยเฝ้าดูอยู่ และดูเถิด ถ้าบุตรสาวชาวซิลโอห์ออกมาเดินรำในพิธีเต้นรำ จงออกมาจากสวนองุ่น จุดเอาบุตรสาวชาวซิลโอห์คนละคนไปเป็นภรรยาของตน แล้วให้กลับไปแผ่นดินเบนยามินเสีย 22 ถ้าบิดาหรือพี่น้องของหญิงเหล่านั้นมาร้องทุกข์ต่อเรา เราจะบอกเขาว่า □ขอโปรดยินยอมเพราะเห็นแก่เราเถิด ในเวลาสงครามเราไม่ได้ผู้หญิงให้พอแก่ทุกคน ทั้งท่านทั้งหลายเองก็ไม่ได้ให้แก่เขา ถ้ามีฉะนั้นบัดนี้พวกท่านก็จะมีโทษ□□ 23 คนเบนยามินก็กระทำตาม ต่างก็ได้ภรรยาไปตามจำนวน คือได้หญิงเต้นรำที่เขาไปจุดมา เขาก็กลับไปอยู่ในที่ดินมรดกของเขา สร้างเมืองขึ้นใหม่และอาศัยอยู่ในนั้น 24 ครั้งนั้นประชาชนอิสราเอลก็กลับจากที่นั่นไปยังตระกูลและครอบครัวของตน ต่างก็ยกกลับไปสู่ดินแดนมรดกของตน 25 ในสมัยนั้นไม่มีกษัตริย์ในอิสราเอล ทุกคนทำตามอะไรก็ตามที่ถูกต้องในสายตาของตนเอง

พระคัมภีร์ภาษาไทยฉบับ KJV
The Holy Bible in Thai, translated from the English
King James Version

copyright © 2003 Philip Pope

Language: ไทย (Thai)

Translation by: Philip Pope

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution-Noncommercial-No Derivatives license 4.0.

You may share and redistribute this Bible translation or extracts from it in any format, provided that:

You include the above copyright and source information.

You do not sell this work for a profit.

You do not change any of the words or punctuation of the Scriptures. Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

2022-04-15

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 18 Apr 2025 from source files dated 1 Feb 2020

c744d70c-5ccb-502a-b1bb-616f2796878a